

پیامدهای قابل اعتنای تصمیم شجاعانه وزیر جهاد کشاورزی

واردات شکر ۴ ماه قطع شد هیچ اتفاق بدی هم نیفتاد

صفحه ۲

به بهانه درگذشت شادروان مهندس سید مرتضی الهی انسانی صالح، نیک‌کردار و مفید

فعال داشتند. بعد از انقلاب اسلامی نیز به عنوان عضو هیات امنای آستان قدس رضوی و رئیس هیات مدیره شرکت‌های قند و صنایع غذایی آستان قدس رضوی خدمت می‌نمودند. مرحوم مهندس سید مرتضی الهی از یاران صدیق انجمن صنعتی کارخانه‌های قند و شکر کشور و همواره یکی از افراد موثر در تقویت اخلاق صنفی و الگو بودند در تنگناها و مشکلات فردی امین برای انجمن و شرکت‌های قند و شکر محسوب می‌شدند. مهندس الهی مردی پارسا، عارف و انسانی با جامعیتی از صفات نیک و سیمای انسان صالح در تربیت اسلامی را متجلی می‌نمود و خود را مسافر می‌دانست و زرمزه‌های عارفانه‌اش با معبود و حضرت دوست وقتی با او همسفر می‌شدی درک می‌گردید. یارانی که از نزدیک با او محشور بودند، صفات ارزشمند پر مغز و سنجیده و حسن‌الخطاب بود. بنده حقیر بیش از ۳۵ سال از محضرش کسب فیض می‌نمودم اما دریغ که پیروی از مشی این بزرگمرد بسی دشوار بود. از خاطرات و مجالست با این مرد عارف دفترها می‌شود

دنیا محل گذر است و همه کسانی که روزی زاده شده‌اند باید این کره خاکی را به سوی دیار باقی ترک کنند. در این دنیای فانی اما کسانی هستند که رفتار، گفتار و نتیجه کارشان برای جامعه‌ای که در آن زندگی می‌کنند خیر و برکت دارد و نام نیک از آنها باقی می‌ماند و باقیات صالحات. مرگ این‌گونه افراد سخت و نبود آنها برای بازماندگان سببی، دوستان و شاگردان و دوستداران دردناک است. مهندس سید مرتضی الهی یکی از همین نیک‌نامان و خوب‌کرداران ایرانی بود که در بهار ۱۳۹۴ به دیدار معبود شتافت و جامعه بزرگ مهندسان، مدیران و کارشناسان صنعت قند و شکر را غمگین کرد. شادروان مهندس الهی بیش از ۵۰ سال در لباس رئیس کارخانه‌های قند، مدیرعامل واحدهای صنعت تولید قند و شکر و در منصب رئیس هیات‌مدیره در شرکت‌های قند ثابت فریمان، قند شیرین خراسان، قند تربت‌جام، فعالیت مفید و سازنده داشت. او از بنیانگذاران مرکز تحقیق و بررسی و آموزش صنایع قند، شرکت تحقیقات و مکانیزاسیون چغندر قند و شرکت سنگنا بود و تا آخرین روز حیات حضور

نوشت و امید است و باید از یاران خواست تا به کمک درآرند، تا نام مهندس سید مرتضی الهی جاودانه و الگوی انسان صالح در تربیت اسلامی در مدیران و همکاران ترویج گردد. در فقدان ایشان باید گفت: از شمار دو چشم یک تن کم/ و از شمار خرد هزاران بیش
یادش گرامی، روانش شاد و روحش با حضرت دوست محشور باد
علیرضا اشرف

بخشنامه دستوری راه به جایی نمی‌برد

بهبین دانایی

نهاد دولت یک نهاد ملی برای اداره جامعه‌هاست که در سده‌های اخیر رشد و توسعه را تجربه کرده است تا کارآمدترین روش‌ها را پیدا و برای رضایت همه شهروندان به کار بندد. دولت‌های جدید عموماً (جز چند کشور) به وسیله رأی مردم انتخاب می‌شوند و در همه جامعه‌های مدرن هیچ دولتی حق ندارد با یک رئیس بیش از دو دوره بر یک کشور حکومت کند. این تصمیم بسیار سرنوشت‌ساز برای اجتناب از احتمال پدیدار شدن ناکارآمدی و رانت سیاسی و اقتصادی اتخاذ شده است.

علاوه بر این نهاد دولت به این دلیل رئیس انتخابی دارد تا در یک فضای رقابتی بر سر کار آید. وقتی فضای رقابتی بر یک فعالیت از جمله فعالیت نهادی مهم مثل دولت حاکمیت پیدا می‌کند، افراد و گروه‌ها تلاش می‌کنند وعده‌های بهتر و قابل اجرا به شهروندان دهند تا رای آنها را به دست آورند.

دولت یازدهم مستقر در ایران پس از انقلاب اسلامی نیز از دل یک رقابت سخت بیرون آمد و پیروز شد.

بخشی از دلایل بر سر کار آمدن رئیس دولت یازدهم و همه وزیران، مشاوران و معاونان رئیس دولت این بود که آنها ضعف‌های دولت نهم را برای مردم توضیح دادند.

یکی از ضعف‌های بزرگ دولت دهم این بود که در اتخاذ تصمیم‌های بزرگ و سرنوشت‌ساز مرتبط با آحاد جامعه از جمله فعالان صنعت، نظر تشکل‌های غیردولتی که افراد با سابقه و متخصص در بخش‌های مختلف در آنها فعالیت می‌کنند نظر خواهی نمی‌کرد و نوعی خودرایی را اعمال می‌کرد. این ضعف بزرگی بود که منجر به ناکارآمدی، فساد و رانت در بخش‌های مختلف شد و کار را برای عموم مردم دشوار کرد.

از مهم‌ترین مسائلی که دولت دهم برای فعالیت‌های گوناگون به ویژه کالاهایی مثل شکر ایجاد کرد این بود که فعالان این صنعت را ملزم کرد به قیمت‌گذاری دستوری و بخشنامه‌ای دولت تن در دهند و راهی را بروند که پر از سنگلاخ، ناهمواری و ابهام بود. دولت دهم تمایل داشت که کالاهای دولتی مثل بنزین، آب، برق، گاز، گازوییل و... را افزایش دهد تا به درآمد‌هایش آسیب نرسد اما اجازه افزایش قیمت طبیعی به سایر کالاها را ندهد.

ادامه در صفحه ۳

در صفحات دیگر می‌خوانید:

پیش‌بینی رشد و تورم سال ۱۳۹۴

صفحه ۲

کشاورزی کشور دچار ناپایداری شده است

صفحه ۷

کاهش ۳۲ درصدی تراز بازرگانی کشاورزی

صفحه ۷

ایران بهشت واردات نشود

صفحه ۶

ممنوعیت بی سابقه واردات شکر

دبیر انجمن صنفی کارخانه‌های قند و شکر ادامه داد: طی ۹ ماهه نخست سال گذشته با وجود مخالفت‌های وزارت جهاد کشاورزی برای واردات، ۸۲۳ هزار تن شکر به کشور وارد شد که ثبت سفارش قبل بوده است. اما از ابتدای زمستان سال گذشته تاکنون حتی یک کیلوگرم شکر هم به کشور وارد نشده است و این ممنوعیت چهار ماهه واردات شکر نیز تاکنون بی سابقه بوده است. دانایی با بیان اینکه واردات شکر همچنان ممنوع است، گفت: در ابتدای سال جاری حدود یک میلیون و ۱۰۰ هزار تن شکر در کشور موجود بوده که از سال گذشته به امسال منتقل شده است و این نشان می‌دهد که حتی در بالاترین میزان مصرف این موجودی تا پایان شهریورماه برای کشور کفایت می‌کند و از آن زمان نیز برداشت شکر از مزارع داخلی آغاز می‌شود. وی اظهار کرد: با توجه به میزان تولید و واردات این محصول در سال گذشته، ضریب خودکفایی شکر حدود ۶۰ درصد بوده است که با توجه به پتانسیل‌های موجود در صورت ادامه روند مناسب کنونی می‌توانیم ضریب خودکفایی شکر را در سال ۱۳۹۴ به بیش از ۷۵ درصد افزایش دهیم.

ادامه ممنوعیت واردات شکر تا نیمه دوم سال

دبیر انجمن صنفی کارخانه‌های قند و شکر از بی‌نیازی کشور از واردات شکر تا نیمه دوم امسال خبر داد و گفت: از ابتدای زمستان سال گذشته تاکنون واردات شکر انجام نشده که نشان‌دهنده ایستادگی وزارت جهاد کشاورزی در برابر سوذجویان و واردکنندگان است. هم‌زمان دانی اظهار کرد: امسال برای نخستین بار در تاریخ صنعت قند و شکر کشور تولید شکر از مرز یک میلیون و ۳۰۰ هزار تن عبور کرد و این در شرایطی اتفاق افتاده است که این صنعت سال‌های بسیار بدی را به خود دیده است، چرا که در سال‌های ۱۳۸۵ تا ۱۳۸۸ تولید این محصول به ۵۰۰ هزار تن رسیده بود. وی با بیان اینکه طی ۱۲ ماهه پارسال یک میلیون و ۳۰۲ هزار تن شکر تولید شد، افزود: این رکوردشکنی در تولید ناشی از مدیریت درست وزارت جهاد کشاورزی در حمایت از تولیدکنندگان و جلوگیری از واردات بی‌رویه شکر است و نشان از ظرفیت و پتانسیل بالای تولید شکر در کشور دارد.

رکورد تولید

شکر شکسته شد

آمارهای در دسترس نشان می‌دهد تا پایان اسفندماه ۹۳ تولید شکر از دویخش چغندری و نیشکری به بیش از ۱/۳ میلیون تن رسید که رکوردی در تاریخ این صنعت است. بیشترین میزان تولید شکر در سال‌های پیش از ۱۳۸۵ و قبل از پیامدهای فاجعه‌بار تصمیم‌های غیرکارشناسی دولت نهم بود که در بالاترین رقم به ۱۲۷۴ هزار تن رسیده بود.

روند کاهنده تولید داخلی شکر پس از سال ۱۳۸۵ اما با پایمردی و ایستادگی کارخانه‌های قند و شکر و برخی تصمیم‌های کارشناسی از طرف مجلس شورای اسلامی در راستای تقویت اختیارات وزارت جهاد کشاورزی اتخاذ شد روند صعودی گرفت. شرایط خوب سیاستگذاری و اجرای قدرتمند آنها؛ سوسی وزارت جهاد کشاورزی موجب شده است که چغندرکاران ایرانی به کشت این محصول پرداخته و کارخانه‌های قند و شکر نیز از ظرفیت‌های بیشتری استفاده کردند و تولید تاریخی را رقم زدند. استفاده از بذر خارجی مفید که به افزایش برداشت از یک هکتار زمین منجر شد یکی دیگر از دلایل رشد تولید شکر در سال زراعی ۹۳-۱۳۹۲ بوده است.

علاوه بر این تلاش‌های صورت گرفته در کارخانه‌های نیشکری نیز به تولید بیش از ۶۵۰ هزار تن شکر داخلی در این کارخانه‌ها کمک کرد. انتظار می‌رود که تولید شکر در سال زراعی جاری در دامنه ۱/۴ تا ۱/۵ میلیون تن استقرار پیدا کند که می‌تواند بخشی از دغدغه‌های واردات را کاهش دهد.

واردات شکر ۴ ماهه قطع شد

هیچ اتفاق بدی هم نیفتاد

برای نخستین بار پس از پیروزی انقلاب اسلامی و حتی پیش از آن، یک وزیر پر قدرت در بخش کشاورزی توانست با استناد به قانون‌های بالادستی و قانون‌های جاری، راه بر واردات شکر مسدود کند و نشان دهد که هیچ اتفاقی هم در جهت برهم خوردن تعادل بازار یا اجحاف به مصرف‌کنندگان رخ نمی‌دهد. بر اساس آمارهای در دسترس در همه زمستان سال ۱۳۹۳، واردات شکر قطع شد و وزارت جهاد کشاورزی به ویژه وزیر، معاون برنامه‌ریزی و امور اقتصادی و معاون زراعت آن سر بلند بیرون آمدند و قیمت‌ها هم صعود نکرد. تا پیش از روی کار آمدن مهندس محمود حجتی وزیر جهاد کشاورزی دولت یازدهم برخی کارشناسان و مدیران میانی بر اثر فقدان تجربه، دلسوزی و تعلق خاطر به تولید داخل و به بهانه‌های غیرکارشناسی راه را برای واردات هموار می‌کردند. یکی از مهم‌ترین بهانه‌های این گروه در همه سال‌ها این بود که اگر واردات شکر حذف شود تولیدکنندگان داخلی با انحصاری که دارند قیمت‌ها را با تانای به بالا کشیده و به مصرف‌کنندگان ستم می‌کنند. پس از قطع ۴ ماهه واردات شکر که تا پایان فروردین ماه امسال ادامه داشته است قیمت انواع شکر در بازار عمده‌فروشی و قیمت خرده‌فروشی هرگز با التهاب مواجه نشد و حتی نسبت به قیمت سایر مواد غذایی نیز رشد کمی را تجربه کرد. این اتفاق بسیار مهمی بود که رخ داد و معلوم شد که برخی افراد برای راضی کردن چند واردکننده عمده فضای ناسماعت ذهنی برای مدیران ارشد دولت ایجاد می‌کردند و اجازه واردات شکر را با هر ترفندی که بود اخذ می‌کردند. آرامش بازار خرده‌فروشی شکر در ۴ ماه سپری شده که واردات قطع شد یک مساله بسیار بااهمیت دیگر را نشان داد و آن آمارهای دقیقی بود که از طرف انجمن صنفی کارخانه‌های قند و شکر تهیه و میان مسوولان توزیع می‌شد.

بر اساس آمارهای این انجمن و تصریحی که از طرف دبیر و مدیران انجمن صنفی به اطلاع افکار عمومی می‌رسید، محدودیت واردات شکر امسال نیز آسیب به بازار نمی‌زند. مدیران دولت قبل، برخی از ترس، برخی از سرسپو و بی‌خیالی و برخی دیگر از سر عمد و با هدف‌های خاص آمارهای ارایه شده از طرف انجمن را قابل اتکانهی دانستند. تجربه شیرین ۴ ماه قطع واردات از طرف وزارت جهاد کشاورزی و وزیر محترم این وزارتخانه از دی ۹۳ تا فروردین ماه امسال نشان داد این آمارها قابل اعتمادند و فقط کافی است که فردی دلسوز، پاک‌دست و در فکر منافع و تولید ملی باشد و آنها را در عمل به کار بندد.

قطع واردات ۴ ماهه شکر و رشد تولید این محصول در سال زراعی ۹۳-۱۳۹۲ که مرزهای تولید را شکست و به اوج رسید نشان داد که قطع واردات برخلاف تبلیغ نادرست برخی مدیران قبلی به تنبیل شدن این کارخانه‌ها منجر نمی‌شود و آنها بیش از پیش تشویق می‌شوند که تولید را افزایش دهند. قطع واردات ۴ ماهه شکر در زمستان و فروردین ۱۳۹۳ و امسال یک فایده دیگر داشت و آن دلگرم شدن چغندرکاران به تولید بیشتر بود که پیش‌بینی می‌شود امسال به یک رکورد تاریخی دیگر برسد. این یک اتفاق مبارک برای کشاورزی ایران است که یکی از مفیدترین محصولات که می‌تواند قوت خاک را افزایش دهد جانشین برخی محصولات شد که بازار آنها اشباع شده بود. فایده دیگر قطع واردات این بود که محصولات تولید شده در واحدهای کشت و صنعت نیشکری نیز به فروش امیدوار شده و راه برای استفاده از همه ظرفیت‌های آنها هموار می‌شود.

امنیت غذایی و تامین آب جهان در معرض تهدید

سودآوری فوری باشد.

بر اساس گزارش رویترز، فائو و شورای جهانی آب خواستار به‌کارگیری سیاست‌های دولتی و سرمایه‌گذاری از سوی بخش‌های دولتی و خصوصی برای تضمین تولید پایدار محصولات کشاورزی، دامی و شیلات و هم‌زمان حفظ منابع آب شدند. در گزارش این دو سازمان تصریح شده، این امر برای کاهش فقر، افزایش درآمد مردم و تضمین امنیت غذا ضروری است.

است. کمبود آب بر بیش از ۴۰ درصد از جمعیت جهان تاثیر گذاشته که عمدتاً به دلیل مصرف بیش از حد آب برای تولید غذا است. در این گزارش آمده است: استفاده بیش از حد و آلودگی منابع آب در مناطق کلیدی تولیدکننده غذا، پایدار می‌ماند که به آب و کشاورزی متکی هستند را تهدید می‌کند. بن‌دیتو براگا، رییس شورای جهانی آب هم در این باره اظهار کرد: کشاورزی باید مسیر پایداری را طی کند نه اینکه به دنبال

سازمان خواربار و کشاورزی سازمان ملل متحد (فائو) هشدار داد اگر چه آب کافی برای تولید غذای ۱۰ میلیارد نفر در سال ۲۰۵۰ وجود دارد اما مصرف بیش از حد و تغییرات جوی، امنیت غذایی و تامین آب در بسیاری از مناطق جهان را در معرض تهدید قرار می‌دهد.

فائو و شورای جهانی آب (WWC) در گزارش مشترکی اعلام کردند تا سال ۲۰۵۰ حدود ۶۰ درصد غذای بیشتر باید تولید شود تا نیاز مردم جهان را تامین کند و به دلیل اینکه زراعت همچنان بزرگ‌ترین مصرف‌کننده آب باقی می‌ماند، غذا باید به شکل پایدار تولید شود تا نسبت به تامین آینده آب و غذا اطمینان حاصل کرد.

ماریا هلنا سمدهو، معاون مدیر کل منابع طبیعی فائو در بیانیه‌ای به همراه این گزارش اظهار کرد: در دورانی که تغییرات بی‌مانند شتاب گرفته‌اند، توانایی ما برای فراهم کردن غذای مطمئن و مغذی به شکل پایدار و برابر بیشتر از هر زمان دیگری ضروری است. آب به عنوان یک عنصر غیرقابل جایگزین برای دست یافتن به این منظور در حال حاضر به دلیل تقاضا برای مصارف دیگر تحت فشار قرار گرفته

دکتر محمد قاسمی معاون پژوهشی مرکز پژوهش‌های مجلس تشریح کرد

پیش‌بینی رشد و تورم سال ۱۳۹۴

تورم ۹۳

۱۳۹۳ بوده است. بخش کشاورزی که در دوران تحریم آسیب جدی ندیده بود رشد سال‌های پیش را در سال ۱۳۹۳ نیز ادامه داد و طرح‌های عمرانی سال ۱۳۹۲ نیز افزایش یافت که به رشد هزینه‌های دولت منجر و از پایه‌های رشد ۹۳ شدند.

واقعیت این است که از نیمه دوم سال ۱۳۹۲ روند فزاینده تورم به سمت پایین افتاد و در سرازیری قرار گرفت. نکته بسیار با اهمیت این است که حتی اگر دولت کاری نمی‌کرد این کاهنده شدن نرخ تورم اتفاق می‌افتاد. پیش از نیمه دوم سال ۱۳۹۲ چند اتفاق افتاده بود که نرخ تورم را به سرعت به سمت بالا هدایت کرد. یکی از آنها جهش قیمت حامل‌های انرژی بود که از زمستان ۱۳۸۹ به دلیل اجرای قانون هدفمندی اتفاق افتاد. شوک ارزی که اتفاق افتاد و قیمت دلار را به سرعت بالا برد و منجر به رشد سریع سایر کالاها نیز شد تا سال ۱۳۹۲ اثرات خود را برجای گذاشت و آثار تورمی این تغییرها تخلیه شده بود.

پس از کاهش نرخ رشد تورم تا ۱۵ درصد در پایان سال ۱۳۹۳ اکنون به هسته سخت تورم رسیده‌ایم که برای کاهش آن نیازمند تدبیرهای ضدتورمی نیرومندی هستیم. رشد اقتصادی پیش‌بینی شده برای سال ۱۳۹۳ در مرکز پژوهش‌های مجلس این است که این رشد ۲ درصد خواهد شد. بانک جهانی نیز این عدد را ۱٫۵ درصد و نرخ تورم را ۱۵٫۶ درصد اعلام کرده است. بانک مرکزی بر اساس آمار اعلام شده از سوی دستگاه‌های اجرایی نرخ‌های رشد را اعلام کرده است که باید کمی درباره این ارقام احتیاط کرد.

سال ۹۴ و دو عدم قطعیت

سال ۱۳۹۴ را در حالی شروع کرده‌ایم که می‌دانیم دو عدم اطمینان در متغیرهای اقتصاد ایران حتمی است. یک عدم قطعیت مربوط به میانگین قیمت نفت در سال ۱۳۹۴ است. تازه‌ترین پیش‌بینی‌ها این است که قیمت هر بشکه نفت در سال‌های ۲۰۱۵ و ۲۰۱۶ در دامنه‌ای میان ۷۰ دلار و ۸۰ دلار باشد، اما به هر حال عدم قطعیت وجود دارد.

دومین متغیر اثرگذار بر اقتصاد ایران که درباره آن اطمینان وجود ندارد متغیر تحریم‌های اقتصادی است. بر اساس این دو عدم قطعیت می‌توان سناریوهای گوناگون پیش‌بینی کرد. یک سناریو می‌تواند این باشد که قیمت نفت همین رقمی باشد که الان هست و در ضمن تحریم‌ها هم ادامه دارد. پیش‌بینی‌های مرکز پژوهش‌ها که بر اساس یک مدل اقتصاد کلان است که دو سال بر روی آن کار شده و از مدل طراحی شده دکتر هاشم پسران با کمی تعدیل انجام شده این است که در حالت اخیر نرخ رشد اقتصادی ایران در سال ۱۳۹۴ معادل ۳ درصد باشد. بانک جهانی نیز با همین فرض‌ها نرخ رشد ۶ درصدی پیش‌بینی کرده است.

این نرخ رشد نسبت به نرخ رشد ۲ درصدی پیش‌بینی شده سال ۱۳۹۳ با افت شدید همراه است. در سال ۱۳۹۵ نیز رشد ۲٫۷ درصد پیش‌بینی شده است. امسال آثار کاهش قیمت نفت بر اقتصاد ایران و رشد آن موثر خواهد بود. اگر قیمت نفت در بازارهای جهانی تا ۲۰ درصد رشد را تجربه کند نرخ رشد اقتصاد ایران امسال ۸ درصد خواهد بود و سال ۱۳۹۵ به ۳ درصد خواهد رسید.

در صورتی که سناریو این باشد که تحریم‌ها

برداشته شود و مذاکرات به نتیجه خوب برسد و تحریم‌ها نیز بلافاصله لغو شوند نیز چند سناریو وجود دارد و رشد احتمالا در سال ۹۴ به ۲٫۶ درصد می‌رسد. ولی اثرات عمده آن در سال ۱۳۹۵ آشکار می‌شود. همه پیش‌بینی‌ها این است زیرا تفاهم‌گفته‌ای است که آثار آن در سال ۱۳۹۵ خواهد بود و نرخ رشد به ۶٫۳ درصد می‌رسد. کانال‌هایی که پس از تحریم به رشد شتاب می‌دهند عبارتند از اول، بخشی از تحریم‌های نفت برداشته می‌شود و ارزش افزوده نفت افزایش می‌یابد. کانال دوم این است که درآمدهای نفت را در اقتصاد ایران وارد می‌کند و کانال سوم از طریق بودجه دولت است که هزینه‌های عمرانی خود را افزایش می‌دهد. در صورتی که تحریم‌ها حذف نشود و وضع موجود ادامه یابد نرخ تورم سال ۱۳۹۴ و ۱۳۹۵ به ترتیب ۱۸ و ۲۰ درصد خواهد شد. در صورتی که تحریم‌ها حذف شوند نرخ تورم سال ۹۴ به ۱۵ و نرخ تورم سال ۱۳۹۵ به حدود ۱۰ درصد تنزل می‌یابد. حذف تحریم‌ها به رشد ۲ درصدی تولید ناخالص داخلی در سال ۹۴ و ۴ درصدی سال ۹۵ می‌رسیم.

مشکل اقتصاد ایران کجاست؟

اقتصاد ایران ظرفیت‌های مناسبی برای رشد دارد. وجود منابع انسانی نیرومند و دارای آموزش‌های تخصصی بالا، منابع زیرزمینی قابل قبول و تجربه برنامه‌ریزی بالا از عوامل مهم رشد اقتصادی‌اند که ایران این عناصر را دارد. اما چرا اقتصاد ایران در موقعیت مناسبی قرار ندارد و یکی از بالاترین نرخ‌های تورم را دارد و نرخ رشد آن پایین است. مشکل چیست که ایران سومین نرخ تورم بالا در جهان را دارد. مشکل ایران ساختاری است. سه لایه تحلیلی وجود دارد. لایه اول و رونمایی‌ترین آنها همین سیاست‌های پولی و مالی و سیاست‌های تجاری است. می‌بینیم که دولت‌های متعددی در ایران روی کار آمده‌اند و هر کدام دیدگاه‌های سیاسی خاص داشته‌اند و مجلس‌های ایران نیز تغییر می‌کنند اما نرخ رشد ایران در هر دوره پایین است و تفاوت‌های آن در هر دولت و مجلس اندک است و نسبت به کشورهای هم‌تراز در موقعیت پایین‌تری قرار داریم. این در حالی است که دولت‌ها و مجلس‌ها صبح تا شب کار می‌کنند و مدام جلسه می‌گذارند اما چیزی حل نمی‌شود. سطح دوم تحلیل اما قوانین و مقررات پرشمار و متناقض است. در حالی که صدها میلیارد دلار به اقتصاد تزریق می‌شود اما قانون‌های توسعه و قانون‌های اصلاحات ساختار هرگز موثر نبوده‌اند. بانک جهانی و صندوق بین‌المللی پول و نهادهای بین‌المللی به نسل دوم اصلاحات ساختاری توجه دارند و مرکز و کانون این نسل اصلاحات تعامل دولت با ملت است. گیر کار ایران در اینجا است. این مسأله‌ای است که کمتر در کانون توجه قرار می‌گیرد و کسی به اصلاح مناسبات ملت و دولت نمی‌پردازد. به طور مثال وقتی قانون مالیات می‌نویسیم که مهم‌ترین پل ارتباطی میان مردم و دولت‌هاست آیا تحریم در این قانون تصریح کنیم که دولت باید داوطلبانه به مردم توضیح دهد که با پول آنها و با پول مالیات چه می‌کند و آن را در کدام محل هزینه می‌کند. تا زمانی که این مناسبات به کار آمدی نرسد راه به جایی نمی‌بریم و در بهترین حالت به سال ۱۳۹۰ برمی‌گردیم که ۱۰۰ میلیارد دلار درآمد نفت داشتیم و یک بچه پولدار بودیم. باید توجه کنیم که سرمایه‌فیزیکی دیگر راه توسعه نیست.

بخشنامه دستوری راه به جایی نمی‌برد

ادامه از صفحه اول

از طرف دیگر دولت دهم برای اینکه چغندرکاران زحمتکش را راضی نگه دارد که یکی از هدف‌های اصلی صاحبان کارخانه‌های قند و شکر است، قیمت تضمینی چغندر قند را افزایش داد و برای راضی نگه داشتن غیرمفید و سیاسی کارگران، مزد آنها را افزایش داد اما اجازه نداد کارخانه‌های قند و شکر آزادانه برای محصول خود قیمت بگذارند. این رفتار غیرکارشناسی با صنعت قند و سایر فعالیت‌ها تحت عنوان دلسوزی به مصرف‌کنندگانی صورت گرفت که بعدها شاهد بدتر شدن کیفیت تولیدات، رانت‌ها و فسادهای برآمده از این تصمیم و در نهایت اجرا نشدن آن بودند.

در حالی که دولت یازدهم با وعده اجتناب از رویکردهای غیرکارشناسی دولت دهم بر سر کار آمده است و در جریان انتخابات وعده داد که با نهادهای غیردولتی مشورت خواهد کرد متأسفانه در برخی شرایط و برخی مسایل، رفتاری غیرکارشناسانه نشان می‌دهد. دولت محترم یازدهم بیش از ۱۸ ماه است که با هدف استراتژیک کاهش نرخ تورم، راه را برای انبساط دقیق فعالیت‌ها تنگ کرده است و این به زبان بخش تولید بوده و هست.

می‌دانیم که هر تصمیم اقتصادی در سطح کلان فایده‌ها و هزینه‌هایی برای جامعه، فعالان صنعتی و اقتصادی دارد. دولت دارد. به نظر می‌رسد هدف مهار تورم که ۱۸ ماه است تصمیم‌گیری‌های اقتصادی را تحت سلطه دارد فایده‌هایش برای دولت بیشتر از فعالیت‌های بخشی بوده که به دلیل تنگناها توانایی رشد را از دست داده‌اند.

دولت محترم باید این نکته را در کانون توجه خود قرار دهد که نایبستی هزینه‌های کاهش تورم را به دوش تولیدکنندگان بگذارد و آنها را از ادامه راه ساقط نماید.

بخشنامه اخیر از سوی معاون اول محترم رییس جمهوری، اما در شرایطی صادر شده است که فعالیت‌های رکودی منجر به آسیب‌های قابل توجه به شرکت‌های قند و شکر شده و واحدهای صنعتی وضعیت نامساعدی دارند. دولت محترم توجه ندارد که پیش از صدور این بخشنامه، خود اقدام به افزایش قیمت خرید تضمینی چغندر قند کرده و نرخ مردها را افزایش داده است و به این ترتیب قیمت تمام شده تولید داخلی را به سمت بالا کشانده و کار را دشوار می‌کند. علاوه بر این یادمان باشد که مطابق بند «د» ماده ۱۰۱ قانون برنامه پنجم توسعه قیمت‌گذاری دولتی بر کالاها و خدمات از دولت سلب شده است و دولت نباید با صدور بخشنامه‌های دستوری راه را بر تولید مسدود کند. کاش دولت محترم یازدهم که با تلاش قابل توجه می‌خواهد کسب و کار را بهبود دهد و راه رشد و توسعه را هموار کند برای اجتناب از رفتارهای غیرکارشناسانه با نهادهای غیردولتی همکاری بیشتری داشته باشد. سخت‌گیری در این عرصه در ماه‌های پیش رو به انحراف تولید منجر خواهد شد.

ساختارهای اقتصادی در هر جامعه‌ای از جمله جامعه ایران خود را در برخی از شاخص‌ها نشان می‌دهند که مهم‌ترین آنها شاخص بسیار با اهمیت نرخ رشد تولید ناخالص ملی است. درباره کارنامه و عملکرد دولت در شاخص‌های مختلف به ویژه از جمله رشد هنوز آمار رسمی برای سال ۱۳۹۳ از سوی نهادهای رسمی اعلام نشده است. رشد اقتصاد ایران با توجه به ساختار حاکم بر اقتصادی کلان و اقتصاد سیاسی کشور سه واقعیت را نشان می‌دهد:

۱- ارقام رشد ایران از ۱۳۳۹ تا ۱۳۹۰ و به ویژه سال‌های ۹۱ و ۹۲ را هم اگر اضافه کنیم نشان می‌دهد که جز دهه ۱۳۴۰ که دارای رشد‌های بالای مستمر و بدون نوسان بوده است. در بقیه سال‌ها رشد اقتصاد ایران بسیار پرنوسان بوده است. ارقام در دسترس نشان می‌دهند که رشد اقتصاد ایران از ۱۳۳۹ تا ۱۳۹۰ به طور متوسط سالانه ۵ درصد و از ۱۳۶۸ تا ۱۳۹۰ به طور متوسط ۴٫۸ درصد بوده است. واقعیت بعدی این است که رشد اقتصاد ایران در همه دهه‌های پس از ۱۳۴۰ تا امروز به درآمدهای حاصل از صادرات نفت وابسته بوده و به جز استثناهایی در همه سال‌ها اگر درآمد صادرات نفت رشد را تجربه کرده است، اقتصاد ایران نیز رشد کرده است و بالعکس واقعیت سوم رشد اقتصاد ایران این است که رشد‌های حتی بالا نیز به اشتغال مفید و پایدار و مطابق با رشد تولید ناخالص داخلی منجر نشده است. آمارهای در دسترس نشان می‌دهد که به ازای هر یک درصد رشد تولید ناخالص داخلی، فقط ۲۴ هزار شغل در ایران ایجاد شده است.

سال ۱۳۸۷ البته یک سال عجیب در اقتصاد ایران است که رشد اشتغال به شدت سقوط کرده و دلیل آن نیز تا امروز معلوم نشده است و اگر ارقام این سال را در شاخص‌ها لحاظ کنیم عدم تعادل شدید پدیدار می‌شود.

۱۳۹۳ چگونه بود

آمارهای رسمی ارایه شده از سوی بانک مرکزی ایران نشان می‌دهد رشد اقتصادی در ایران تا پیش از بهار ۱۰ فصل بی‌در پی با رکود مواجه بودیم و رشد منفی بوده است. اما از بهار ۱۳۹۳ بود که مطابق محاسبات بانک مرکزی رشد تولید ناخالص داخلی مثبت شد. بانک مرکزی گزارش داده است که رشد تولید ناخالص داخلی در ۹ ماه منتهی به پایان پاییز ۳۶ درصد شده است. شاید علاقمند باشیم که بدانیم منشا رشد ۳۶ درصدی ۹ ماه منتهی به آخر آذر ۹۳ کدام بخش‌ها بوده‌اند. یکی از سرچشمه‌های رشد پارسال برگشت درآمدهای نفت از دوران کاهش به دوران افزایش بود. کاهش ۳۶ درصدی ارزش افزوده درآمدهای نفت مثبت شد و یکی از سرچشمه‌های رشد را تشکیل داد.

رشد صنعت و معدن به ویژه رشد صنعت خودروسازی یکی دیگر از سرچشمه‌های رشد سال

تولید شکر در کشورهای صنعتی به بالاترین سطح خود طی ۱۵ سال گذشته

اشاره:

در حال حاضر به نظر می‌رسد تولید شکر کشورهای صنعتی در سال ۱۵-۲۰۱۴ به ۴۳/۶ میلیون تن برسد که ۱/۲ تن بیشتر از برآورد ماه اکتبر بوده و از تولید ۴۰/۲ میلیون تنی سال قبل نیز بیشتر است. این برآورد، بالاترین سطح تولید بعد از تولید ۴۴/۳ میلیون تنی توسط این گروه از کشورهای در سال ۱۹۹۹ است. در مقابل، پیش‌بینی می‌شود تولید در کشورهای در حال توسعه با ۵/۵ میلیون تن کاهش به ۱۳۶/۱ میلیون برسد که ۰/۳ میلیون تن کمتر از برآورد ماه اکتبر می‌باشد. این تعدیل تا حدود زیادی متأثر از کاهش شدید تولید در برزیل است. انتظار می‌رود تولید شکر در کشورهای واردکننده، بدون تغییر در حدود ۸۷/۹ میلیون تن باقی بماند. در حالی که به نظر می‌رسد تولید شکر در کشور صادرکننده به ۹۱/۷ میلیون تن کاهش یابد که این رقم از ۹۲/۹ میلیون تن سال گذشته کمتر است.

آمریکای جنوبی با اندکی افزایش، از ۲۱/۵ میلیون تن سال گذشته به ۲۱/۷ میلیون تن برسد. برزیل، بزرگ‌ترین مصرف‌کننده این منطقه است و برآورد می‌شود مصرف این کشور در سال ۱۵-۲۰۱۴ با ۰/۲ میلیون تن افزایش نسبت به سال قبل به رقم ۱۳/۲ میلیون تن برسد. مصرف در اقیانوسیه در حد ۱/۷ میلیون تن خواهد بود که عملاً تغییری نسبت به سال گذشته نشان نمی‌دهد. استرالیا با ۱/۳ میلیون تن، مهم‌ترین مصرف‌کننده شکر این منطقه محسوب می‌شود.

در مجموع، نگاه کلی به مقادیر مصرف برای سال ۱۵-۲۰۱۴ نشان می‌دهد که در حال حاضر مجموع مصرف شکر جهانی به ۱۷۹/۸ میلیون تن برسد در حالی که این رقم برای سال گذشته ۱۷۶/۵ میلیون تن برآورد شده است و بیانگر رشد ۱/۸ درصدی می‌باشد. با این حال با توجه به شرایط موجود، برآورد مصرف امسال شکر مشکل‌تر از حد معمول است. سطح پایین قیمت بازار جهانی، عملی و سوسه‌کننده برای واردات غیرقانونی شکر به کشورهای است که برای حمایت از تولید شکر داخلی‌شان، قیمت‌های داخلی را به طور مصنوعی بالا نگه می‌دارند. از این رو عدم اطمینان بیشتری نسبت به سال‌های گذشته وجود دارد و تقریباً می‌توان مطمئن بود که تعدیلات بعدی در آمار و ارقام مصرف وجود خواهد داشت.

رسیدن مصرف شکر به رقمی بی‌سابقه در کشورهای واردکننده

به نظر می‌رسد رشد مصرف شکر کشورهای در حال توسعه برای سال ۱۵-۲۰۱۴ به ۲/۷ درصد برسد. از این رو پیش‌بینی می‌شود کل مصرف این کشورها به رقم ۱۳۳/۵ میلیون تن بالغ می‌شود که حدود ۷۴ درصد کل تقاضای جهانی است. تقاضای شکر در کشورهای صنعتی عملاً در طول دهه گذشته با رکود مواجه بوده است و به نظر می‌رسد مصرف این کشورها در سال ۱۵-۲۰۱۴ به ۴۷/۳ میلیون تن برسد که کمتر از ۴۷/۵ میلیون تن سال گذشته است.

پیش‌بینی می‌شود مصرف شکر در کشورهای واردکننده با ۲ درصد افزایش در سال جاری به ۱۳۳/۵ میلیون تن برسد که رقمی بی‌سابقه است. عامل اصلی در این گروه، رشد مداوم مصرف در هند و چین است. از طرف دیگر، به نظر می‌رسد مصرف شکر در کشورهای صادرکننده با حدود ۱/۳ درصد رشد در سال ۱۴-۲۰۱۴ به ۴۶/۳ میلیون تن برسد که از مصرف ۴۵/۸ میلیون تن این کشورها در سال

قبل معادل ۱۶/۲ میلیون تن بود. همچنین قیمت‌های پایین شکر از مصرف شکر در هند حمایت می‌کنند. به طور کلی، در حال حاضر انتظار داریم مصرف شکر هند از ۲۶/۳ میلیون تن سال ۱۴-۲۰۱۳ به ۲۷ میلیون تن در سال ۱۵-۲۰۱۴ افزایش یابد. به رغم آنکه کندتر شدن رشد اقتصادی چین، این کشور همچنان تأثیر مهمی در منطقه خواهد داشت. صندوق بین‌المللی پول معتقد است رشد اقتصادی هند از ۵ درصد سال ۱۳-۲۰۱۳ به ۵/۸ درصد سال ۱۴-۲۰۱۴ در سال ۱۵-۲۰۱۴ افزایش یابد چرا که تقاضای خارجی ضعیف تر با بهبود شرایط تجاری حاصل از قیمت‌های پایین تر نفت و رشد فعالیت صنعتی و سرمایه‌گذاری پس از اصلاحات سیاسی جبران می‌شود. تخمین زده می‌شود کل مصرف شکر آسیا در سال ۱۵-۲۰۱۴ با ۲/۹ درصد افزایش نسبت به سال گذشته، به رقم ۸۴ میلیون تن برسد که دلیل عمده آن، رشد جمعیت و رشد اقتصادی این منطقه است.

در بسیاری از صادرکننده‌های نوظهور در حال توسعه کالا، بازگشت رشد اقتصادی به وضعیت قبل در مقایسه با آنچه در برآوردهای اکتبر ۲۰۱۴ صندوق بین‌المللی پول نشان داده شده است، ضعیف‌تر و کندتر می‌باشد چرا که در حال حاضر پیش‌بینی می‌شود تأثیر قیمت‌های پایین‌تر نفت و سایر کالاها در عرصه تجارت و درآمدهای واقعی منجر به وارد آمدن خسارت‌های سنگین‌تر در میان مدت گردد. اگرچه انتظار می‌رود بعضی از صادرکنندگان نفت از واسطه‌های مالی برای جلوگیری از کاهش شدید مصرف توسط دولت بهره‌برند، فضا برای واکنش‌های پولی یا سیاست‌های مالی در جهت پشتیبانی از فعالیت بسیاری از صادرکنندگان دیگر محدود شده است. به علاوه قیمت‌های پایین‌تر نفت و کالاهایز پیش‌بینی رشد ضعیف‌تر برای کشورهای جنوب صحرائی آفریقا، از جمله چشم‌انداز مشهودتر برای نیجریه و آفریقای جنوبی را توضیح می‌دهد. به نظر می‌رسد رشد جمعیت موجب افزایش کل مصرف شکر آفریقا از ۱۹/۸ میلیون تن در سال ۱۴-۲۰۱۴ به ۲۰/۴ میلیون تن در سال ۱۵-۲۰۱۴ شود.

از طرفی دیگر، به نظر می‌رسد مصرف شکر اروپا با تنها ۰/۲ میلیون تن افزایش، به ۳۱/۳ میلیون تن در سال ۱۵-۲۰۱۴ برسد در حالی که انتظار می‌رود مصرف شکر در آمریکای شمالی و مرکزی از ۲۰/۷ میلیون تن سال قبل به ۲۰/۶ میلیون تن کاهش یابد. پیش‌بینی می‌شود مصرف شکر در

بلکه در زمینه کاهش نرخ تقاضای طی سال‌های اخیر هم مشکل‌ساز است. صندوق بین‌المللی پول برآورد خود در چشم‌انداز اقتصادی جهان ماه ژانویه را برای هر دوی سال‌های ۲۰۱۵ و ۲۰۱۶ نسبت به آنچه در اکتبر ۲۰۱۴ پیش‌بینی کرده بود کاهش داد و در عین حال مقدار پیش‌بینی شده رشد در سال ۲۰۱۴ را همان ۳/۳ درصد باقی گذاشت. این صندوق در حال حاضر مقدار رشد اقتصادی جهان در سال ۲۰۱۵ را ۳/۵ درصد و در سال بعد از آن ۳/۷ درصد پیش‌بینی می‌کند که هر دوی این ارقام نشانگر کاهش ۰/۳ درصدی نسبت به چشم‌انداز ماه اکتبر می‌باشند.

در حال حاضر صندوق بین‌المللی پول، رشد اقتصادی جهان در سال ۲۰۱۵ را ۳/۵ درصد و ۳/۷ درصد در سال بعد اعلام کرد که هر دو نشان‌دهنده کاهش تا ۰/۳ درصد از چشم‌انداز ماه اکتبر است. تجدیدنظر متأثر از ارزیابی مجدد چشم‌انداز چین، روسیه، منطقه یورو و ژاپن و همچنین فعالیت ضعیف‌تر در برخی از کشورهای صادرکنندگان عمده نفت به دلیل کاهش شدید قیمت نفت است. آمریکا تنها اقتصاد بزرگی است که رقم پیش‌بینی شده برای رشد آن افزایش یافت. رشد جهانی به واسطه کاهش بهای نفت بهبود خواهد یافت و این رشد بیشتر از آن خواهد بود که به وسیله عوامل منفی شامل ضعف در سرمایه‌گذاری خنثی شود از این رو تطبیق یافتن با کاهش برآوردها درباره رشد میان‌مدت در بسیاری از اقتصادها در بازارهای پیشرفته و نوظهور ادامه دارد. در بازار اقتصادهای در حال ظهور و در حال توسعه که در آنها قوی‌ترین افزایش مصرف شکر جهانی طی سال‌های اخیر وجود داشته است، پیش‌بینی می‌شود رشد اقتصادی در سال ۲۰۱۵ در حدود ۲/۴ درصد ثابت بماند و در سال ۲۰۱۶ به ۴/۷ درصد افزایش یابد که نسبت به رشد ۴/۴ درصد سال ۲۰۱۴ قابل مقایسه است. اخیراً رشد سرمایه‌گذاری در چین کاهش یافته است و شاخص‌های پیشرو اشاره به سرعت بیشتر کاهش دارند. بنابراین به نظر می‌رسد رشد اقتصادی چین بیشتر کاهش یابد و از ۷/۴ درصد سال ۲۰۱۴ و ۷/۸ درصد سال قبل آن، به ۶/۸ درصد در سال ۲۰۱۵ برسد. با این حال به نظر می‌رسد قیمت‌های داخلی پایین شکر (علیرغم بهبود آغاز شده در اطراف اکتبر) و همچنین رشد مداوم در صنایع پایین دستی مواد غذایی و آشامیدنی در این کشور به تحریک مصرف شکر ادامه داده و بدین ترتیب میزان مصرف در سال ۱۵-۲۰۱۴ به ۶۱۶ میلیون تن برسد در حالی که این رقم برای سال

سطح مصرف شکر جهانی، یکی از عوامل مهم در تجارت جهانی شکر است، که در نهایت قیمت بازار این دوره را تعیین خواهد کرد. نرخ رشد مصرف بعد از دهه ۱۹۵۰ روند نزولی پیدا کرد و از متوسط ۵/۲ درصد به کمتر از ۲ درصد در اواخر این دهه رسید. دلایل متعددی برای این کاهش وجود دارد. یکی از دلایل مهم، کاهش کشتش درآمدی تقاضا در سطوح بالاتر مصرف، به ویژه در کشورهای صنعتی پیشرفته است که به معنی افزایش درآمدهای سرانه روی مصرف شکر تأثیر مثبت زیادی دارد. دلیل دیگر، ظهور شیرین‌کننده‌های جایگزین، مانند HFCS و اسپارتام است که مصرف شکر را هدف قرار داد، به ویژه در کشورهای صنعتی که نرخ رشد آهسته جمعیت بخش توسعه‌یافته جهان نیز یکی دیگر از عوامل مؤثر است. همچنین تغییر ترجیحات مصرف‌کنندگان را می‌توان در گروه عوامل منفی تأثیرگذار بر مصرف عنوان نمود به عنوان مثال محبوبیت مصرف نوشیدنی‌های گازدار بدون قند و میوه‌ای رو به رشد هستند. علاوه بر این، نگرانی‌های بهداشتی در مورد مصرف بیش از حد شکر در کشورهای دارای درآمد بالا را نیز می‌توان عنوان نمود. رکود مصرف یک بار دیگر در اوایل دهه ۱۹۹۰، بعد از فروپاشی کمونیسم در شرق اروپا ایجاد شد که منجر به کاهش درآمدهای سرانه و افزایش قیمت‌های داخلی شد چرا که پارانهای مصرف‌کننده به تدریج متوقف شد. سپس بحران مالی در آسیا و سقوط قریب‌الوقوع اقتصاد روسیه بود. به همزمانی وقوع مشکلات اقتصادی در آمریکای لاتین و برخی دیگر از کشورهای در حال توسعه نیز می‌توان اشاره نمود. همه این عوامل دست به دست هم داده و نرخ رشد سالانه را به یک درصد کاهش دادند. نرخ رشد به ارقام ۲ تا ۳ درصد اوایل سال‌های ۲۰۰۰ بازگشت زیرا روند کاهشی این نرخ در اروپای شرقی متوقف شد و تقاضا در کشورهای در حال توسعه به سرعت افزایش یافت. این کشورها دارای نرخ رشد جمعیت بالاتر و کشتش درآمدی بیشتری هستند که به میزان مصرف در یک اقتصاد در حال رشد کمک می‌کنند. افزایش تقریباً پایدار تولید شکر داخلی در کشورهای در حال توسعه که در حال حاضر ۷۶ درصد از تولید جهانی شکر را تشکیل می‌دهد، عامل مثبتی به شمار می‌رفت زیرا در بسیاری از این کشورها تقاضای بستگی به تولید داخلی آنها دارد. با توجه به متزلزل بودن اقتصاد جهانی، هنوز هم عرضه بیش از تقاضا نه تنها در زمینه مازاد عرضه یک مشکل محسوب می‌شود،

از ۱/۸ میلیون تن سال پیش به حدود ۲/۱ میلیون تن افزایش یابد.

کاهش ذخایر جهانی برای اولین بار پس از سال ۲۰۰۹-۱۰

از مازاد یا کسری شکر در یک سال برای درک فاصله بین تولید و تقاضای جهانی از جمله (مصرف ثبت نشده) استفاده می‌شود «مصرف ثبت نشده» شکاف بین صادرات و واردات است. بررسی دقیق‌تر این رویکرد نشان می‌دهد که معنای ساده مازاد و یا کسری به افزایش یا کاهش در ذخایر اشاره دارد. با این حال، مازاد سال ۲۰۱۳-۱۴ (اکتبر/ سپتامبر) از ۰/۶ میلیون تن ماه اکتبر به ۱/۱ میلیون تن افزایش می‌یابد که قابل مقایسه با مازاد ۴/۶ میلیون تنی سال ۲۰۱۳-۱۴ است. در نتیجه انتظار می‌رود نسبت ذخایر به مصرف با کمی کاهش از ۴۳/۵ درصد سال گذشته به ۴۲/۱ درصد در این فصل برسد. این میزان هنوز سطح نسبتاً اندکی است و نشان می‌دهد که نباید بازگشت به کسری برای اولین بار پس از سال ۲۰۰۹-۱۰ با کمبود شکر اشتباه گرفته شود. گذشته از فرض کسری نسبتاً کوچک فعلی برای فصل جدید، بایستی یادآور شد که مازاد و کسری آماری زمانبر است.

منبع: موسسه تحقیقات و آموزش توسعه نیشکر

و صنایع جانبی خوزستان

با توجه به محدودیت اعمال شده توسط توافقنامه سازمان تجارت جهانی برای انتقال محموله‌های این اتحادیه به بازار جهانی و محدود شدن فرصت‌های صادراتی در داخل اتحادیه به دلیل بازارهای اشباع شده، حجم ذخایر داخل اتحادیه در حال افزایش است. این وضعیت ممکن است از سال ۲۰۱۶-۱۵ که چندین کارخانه جدید در اتیوپی مورد بهره‌برداری قرار می‌گیرند تغییر کند.

تولید قابل صدور در آمریکای شمالی و مرکزی نیز به نظر می‌رسد تغییر چندانی نداشته باشد و مقدار آن به ۶/۵ میلیون تن برسد که در مقایسه با ۶/۴ میلیون تن سال گذشته افزایش مختصری را نشان می‌دهد. با توجه به قابلیت دسترسی این منطقه از سه تولیدکننده عمده منطقه یعنی مکزیک، کوبا و کولمبیا، به نظر می‌رسد این رقم تثبیت شده باشد. نهایتاً انتظار می‌رود تولید قابل صدور اقیانوسیه در فصل ۲۰۱۴-۱۵ از ۳/۱ میلیون تن سال قبل به ۳/۳ میلیون تن افزایش یابد.

کاهش بیشتر تقاضای واردات نسبت به سال ۲۰۱۳-۱۲

برآورد می‌شود مقدار واردات ناخالص در سال ۲۰۱۴-۱۵ با کاهش مختصر، از ۶۳/۴ میلیون تن سال قبل به ۶۳/۱ میلیون تن برسد. این مسئله تا حد زیادی به علت این واقعیت است که همچنان واردات چین بسیار بیشتر از نیازش است. با توجه به اینکه قیمت شکر داخلی در چین پس از شروع فصل ۱۵-۱۴ به طور قابل توجهی افزایش داشته است و از طرفی قیمت جهانی شکر خام همچنان به روند نزولی خود ادامه می‌دهد لذا یک حاشیه سود مناسب و معقول برای واردات شکر خام و فروش در داخل کشور پس از تصفیه وجود دارد و این می‌تواند واردات را افزایش دهد. با توجه به اینکه این شکر کیفیت بالاتری نسبت به محصول تولیدی از نیشکر داخلی دارد آسیاب‌های داخلی به دلیل وجود مازاد عرضه در بازار داخلی و مواجه شدن با مشکل فروش شیرین‌کننده‌های خود، متحمل فشار می‌شوند. واردات در سال ۲۰۱۳-۱۴ به حدود ۴/۱ میلیون تن رسید که از واردات ۳/۷ میلیون تن سال قبل بالاتر و نسبت به رکود ۴/۳ میلیون تن سال ۲۰۱۳-۱۲ کاهش بسیار اندکی را نشان می‌دهد. توجه به برقراری مجدد واردات خارج از سهمیه پس از وقفه یک ساله، پیش‌بینی واردات برای سال ۲۰۱۴-۱۵ را از ۲/۵ میلیون تن به ۳/۸ میلیون تن تغییر یافته است. برآورد می‌شود واردات شکر اندونزی در سال ۲۰۱۴-۱۵ به ۴/۱ میلیون تن برسد که از ۳/۷ میلیون تن برآورد شده ماه اکتبر و رقم ۳/۵ میلیون تن سال قبل بیشتر است. به دلیل رشد اقتصاد و جمعیتی، مصرف داخلی این کشور در حال افزایش است در حالی که وضعیت تولید داخلی آن را کند است. آنچه باعث نگرانی کارخانه‌داران داخلی شده است افزایش تقاضای تقریباً انحصاری صنایع غذایی و نوشیدنی در حال رشد با تکیه بر شکر تصفیه شده حاصل از شکر خام وارداتی به جای شکر سفید تولیدی از مزارع این کشور است.

واردات شکر ایالات متحده در سال ۲۰۱۴-۱۳ در حدود ۳/۳ میلیون تن شکر بود و انتظار مقادیر مشابه آن را برای فصل جاری داریم و علی‌رغم توافق محدودیت دسترسی شکر مکزیک به بازار ایالات متحده، در هر یک از دو فصل گذشته حدود ۱/۹ میلیون تن آن توسط مکزیک تامین شده است. مقدار مذکور دربرگیرنده یک سهمیه صادراتی ثابت نیست ولی در عوض از فایده‌ای برای تعیین میزان مجاز محموله‌های ارسالی به بازار آمریکا بهره خواهد برد. این میزان احتمالاً از وضع حقوق گمرکی سنگین مربوط به صادرات شکر مکزیک به آمریکا جلوگیری می‌کند و به اختلافاتی که در حال تبدیل شدن به یک جنگ تجاری بودند، پایان می‌دهد. این توافق پنج سال به طول خواهد انجامید و پس از آن مجدداً بازنگری خواهد شد. این موضوع در حال حاضر تحت بررسی است چرا که دو تصفیه‌کننده شکر نیشکری ایالات متحده به این تعهد اعتراض دارند. واردات روسیه در سال ۲۰۱۴-۱۵ از برآورد ۱/۵ میلیون تن ماه اکتبر و ۱/۱ میلیون تن سال قبل به ۰/۹ تن کاهش خواهد داشت چرا که تولید داخلی بیشتر از مقدار مفروض بود. در حال حاضر پیش‌بینی می‌شود کل واردات شکر آسیا در سال ۲۰۱۴-۱۵ به ۳/۱/۷ میلیون تن برسد که بالاتر از پیش‌بینی ۲۸/۹ میلیون تن ماه اکتبر و ۳/۱/۳ میلیون تن سال قبل است. انتظار می‌رود میزان واردات اروپا از ۱/۱/۵ میلیون تن سال قبل به ۱/۰/۶ میلیون تن برسد که کمتر از برآورد ۱/۱/۸ میلیون تنی ماه اکتبر است. این کاهش به دلیل افزایش قابل ملاحظه در تولید شکر چغندری داخلی است که بالاتر از انتظارات اولیه است. به نظر می‌رسد میزان واردات آفریقا از ۱۳/۳ میلیون تن فصل قبل به ۱۳/۱ میلیون تن برسد و دلیل آن نیز افزایش دسترسی داخلی است. پیش‌بینی می‌شود مقدار واردات شکر آمریکای شمالی و مرکزی تغییر چندانی نداشته باشد و از ۵/۱ میلیون تن سال قبل به ۵/۲ میلیون تن برسد. واردات شکر در آمریکای جنوبی قابل اطمینان است اما پیش‌بینی می‌شود

گذشته بیشتر است. رشد در این گروه از کشورها کمتر از کشورهای واردکننده است چرا که در دسترس بودن کافی شیرین‌کننده منجر به مصرف بسیار بالای سرانه شکر در این کشورها شده است. از این رو، رشد پتانسیل آتی آنها محدود شده است.

احتمال کاهش تولید قابل صدور در آینده

تخمین زده می‌شود تولید قابل صادرات (تولید منهای مصرف) سال ۱۵-۱۴ به ۲۰/۱۴ میلیون تن برسد که از برآورد اولیه ۴۹/۹ میلیون تن بیشتر اما از ۵۳/۴ میلیون تن سال گذشته کمتر است. در واقع این رقم، پایین‌ترین سطح پس از سال ۱۱-۲۰۱۰ خواهد بود. تاثیر این کاهش با وجود این واقعیت که رقم پر نوسانی مانند میزان تولید قابل صادرات، موجودی انبارها را در نظر نمی‌گیرد کم می‌شود. بازتاب این مسئله را می‌توان در هند مشاهده کرد چرا که موجودی شکر صادراتی آن بسیار بیشتر از ۱/۲ میلیون تن شکر تولید شده قابل صدور آن در فصل جاری می‌باشد و دلیل آن، انباشتگی انبارها طی فصل‌های گذشته است. از سوی دیگر، احتمالاً این مقدار شکر به دلیل هزینه‌های بالای تولید، با وجود قیمت‌های کنونی وارد بازار جهانی نمی‌شود مگر آنکه دولت، یارانه صادراتی متوقف شده در اواخر سپتامبر را مجدداً اجرا کند. انتظار می‌رود که این اتفاق به زودی رخ دهد ولی جزئیات آن (بخصوص مقادیر آن) هنوز مشخص نیستند. ماه گذشته، وزارت صنایع غذایی پیشنهاد داد تا مقدار صادرات شکر خام تحت طرح، یارانه در این فصل به ۱/۴ میلیون تن محدود شود در حالی که صنعت مربوطه از دولت خواسته تا این مقدار را ۲/۵ میلیون تن در نظر بگیرد. منابع صنعت معتقدند که در سال ۲۰۱۳-۱۲ تنها ۷۵۰ هزار تن شکر بر اساس این طرح صادر شد که به معنی آخرین اهداف پیشنهادی برای محدود کردن صادرات شکر خام یارانه‌ای در حداکثر ۲/۱۵ میلیون تن برای دو فصل منتهی به سپتامبر سال ۲۰۱۵، در مقایسه با حمل بیش از ۴ میلیون تن تصویب شده توسط دولت قبلی در ماه فوریه سال گذشته است.

به هر حال، عدم قطعیت پیرامون ادامه یا تغییر طرح یارانه به توقف محموله از اکتبر منجر شده است. در این شرایط، گزارش جدید وزارت مواد غذایی حاکی از آن است که تنها آن دسته از کارخانجات شکر که اتانول را به شرکت‌های تجاری نفتی برای تحقق هدف ترکیب ۵ درصد سوخت‌های زیستی با بنزین عرضه می‌کنند واجد شرایط برای بهره گرفتن از یارانه هستند. این کشور در آخرین سال مالی تنها به ترکیب ۲ درصد مخلوط اتانول رسید، هر چند بیش از یک دهه از طرح این ایده توسط اولین دولت می‌گذرد و مراحل مختلف آن تایید شده است. به هر حال، با توجه به اینکه کارخانه‌ها تا زمان تصویب یارانه توسط دولت، تولید شکر خام را شروع نخواهند کرد، منابع صنعت می‌گویند که کل صادرات در این فصل تحت طرح ممکن است بین ۵۰۰ تا ۶۰۰ هزار تن باشد چرا که در حاضر عملیات خرید کردنی حدود نیمه رسیده است. به نظر می‌رسد تولید قابل صدور شکر آفریقا در حدود ۲/۶ میلیون تن و بدون تغییر نسبت به پیش‌بینی قبلی باقی بماند. این رقم تنها ۷۰ هزار تن بیشتر از رقم سال گذشته است زیرا افزایش تولید قاره‌ای تنها کفایت افزایش تقاضای داخلی این مناطق را دارد که از رشد جمعیت کافی برخوردار است. پیش‌بینی می‌شود تولید قابل صادرات آمریکای شمالی و مرکزی با ۰/۹ میلیون تن کاهش در ۲/۲ میلیون تن برسد و دلیل اصلی آن، دسترسی کمتر در مکزیک است جایی که کاهش تولید با افزایش مصرف داخلی همزمان شده است. به نظر می‌رسد تولید شکر قابل صادرات برزیل با ۰/۹ میلیون تن کاهش پس از ماه نوامبر، به ۲۶/۶ میلیون تن برسد که از حدود ۲۸/۱ میلیون تن سال ۲۰۱۳-۱۲ کمتر است چرا که تولید شکر این کشور کمتر از انتظارات اولیه است. با این حال، این رقم هنوز هم نشان‌دهنده مقدار قابل ملاحظه‌ای از شکر است که بایستی به فروش برسد. انتظار می‌رود تولید قابل صدور آسیا از ۱۰/۹ میلیون تن ماه نوامبر و ۱۰/۱ میلیون تن سال گذشته به ۹/۵ میلیون تن کاهش می‌یابد و دلیل آن تا حد زیادی به کاهش تولید هند مربوط می‌شود. همچنین مقادیر قابل ملاحظه‌ای شیرین‌کننده برای فروش در پاکستان و تایلند وجود دارد اما جریان آزاد برای شکر پاکستان پس از سال ۱۴-۲۰۱۳ با ممنوعیت‌های دولت به ۰/۵ میلیون تن صادرات محدود شده است. شواهدی وجود دارد که تا اواخر این فصل در خصوص مقادیر جدید علاوه بر مصوبات تولید و ذخایر قبلی بحث نخواهد کرد. به نظر می‌رسد تولید قابل صدور در برزیل با کاهش شدید مواجه باشد و از ۲۶/۵ میلیون تن سال ۲۰۱۳-۱۴ به ۲۳/۱ میلیون تن در این فصل برسد چرا که انتظار می‌رود تولید شکر در این فصل کاهش قابل ملاحظه‌ای پیدا نموده و در فصل ۲۰۱۵-۱۶ نیز بهبودی برای آن پیش‌بینی نمی‌شود. در صورتی که این موضوع واقعیت داشته باشد این رقم پایین‌ترین سطح قابل دسترسی به شکر برزیلی پس از سال ۲۰۱۱-۱۲ خواهد بود.

پس از توافق جامع هسته‌ای

ایران بهشت واردات نشود

یکی از نگرانی‌های بخشی از مدیران ارشد دولت، کارشناسان و فعالان اقتصادی و صنعتی این است که اگر توافق جامع هسته‌ای صورت پذیرفت، برخی راه واردات را باز کنند و شرایط را برای تولید داخلی دشوار سازند. البته واردات ۵۲ میلیارد دلاری واردات کالا در سال ۱۳۹۳ که در شرایط سخت ارزی رخ داد و به کاهش دو ساله واردات سال‌های ۱۳۹۱ و ۱۳۹۲ پایان داد شاید در این نگرانی تاثیر داشته باشد. هیچ فرد کارشناسی معتقد به مسدود کردن دروازه تجارت ایران نیست و همه کسانی که اقتصاد ایران را می‌شناسند باور دارند که واردات کالاهای سرمایه‌ای و کالاهای واسطه‌ای برای رونق تولید صنعتی اجتناب‌ناپذیر است اما برخی بیم آن دارند که دولت یازدهم نیز به فکر هزینه کردن ارزهای احتمالی وارد شده به اقتصاد بیفتد و بازار ایران را در اختیار کالاهایی قرار دهد که امنیت غذایی ایران را به واردات وابسته می‌کند.

اسحاق جهانگیری، معاون اول رییس جمهوری که از افراد آگاه به اقتصاد ایران است و در زمان وزارتش بر صنایع و معادن از موضوع آسیب‌های احتمالی واردات بی‌رویه و غیر کارشناسی بر تولید داخلی آگاهی کافی دارد، حتی پیش از اینکه در ۱۳ فروردین ایران و ۵+۱ به نقطه قابل قبولی برسند در گفت‌وگو مشروحی با یکی از رسانه‌ها ضمن توضیح شرایط اقتصاد ایران در سال ۱۳۹۴ و پیامدهای حذف احتمالی تحریم‌ها بر یک نقطه اساسی انگشت گذاشت و تاکید کرد: اجازه نخواهیم داد پس از تحریم بار دیگر واردات بی‌رویه بر اقتصاد ایران حاکم شود و اقتصاد را به بیماری هلندی مبتلا کند. ایران باید و می‌تواند بازار را گولهای سامان دهد که تولیدات داخلی با رشد‌های قابل توجه همراه باشند و از طرف واردات آسیب بیندناکتر ترکان، مشاور ارشد رییس‌جمهور حسن روحانی نیز در روزهای داغ گفت‌وگوهای هسته‌ای

کنیم وی نگرانی بخش‌های تولیدی کشور را از ورود سرمایه‌گذاری خارجی یکی از دغدغه‌های کنونی عنوان کرد و افزود: برخی فکر می‌کنند ورود سرمایه‌گذاری خارجی مساوی با ورشکستگی یا عدم رقابت‌پذیری است. اگر چه قبول داریم سرمایه‌گذار خارجی با منابع مالی ارزان‌تر تکنولوژی و دانش بالاتر وارد می‌شود اما باید پیش‌دستی کنیم و به جای آنکه منتظر بمانیم خود واحدهای تولیدی به دنبال جویند و نچر (سرمایه‌گذار مشتری) باشند. کاهش ناگهانی نرخ ارز مشکل‌زاست سلطانی تصریح کرد: مزیت این کار آن است که واحدهای تولیدی کارآمدتر شده و تولیدات خود را بدون نگرانی از رقیب با هدف بازارهای صادراتی افزایش می‌دهند. وی به تبعات احتمالی کاهش قیمت نرخ ارز و مزایا و معایب آن اشاره کرد و گفت: اگر بانک مرکزی مدیریت استراتژیک خود را در این زمینه به کار گیرد اجازه نخواهد داد که کاهش بی‌رویه نرخ ارز اتفاق بیفتد چرا که موجب فشار به واحدهای تولیدی خواهد شد. عضو هیات ریسه‌اتاق بازرگانی ایران همچنین معتقد است از آنجایی که نظام ارزی ما شنوار مدیریت شده است باید جلوی افزایش بی‌رویه یا کاهش بی‌رویه نرخ ارز را گرفت، چرا که وقتی نرخ تورم ما در سال‌های اخیر ۲۰ تا ۴۰ درصد بوده نباید انتظار داشت که نرخ ارز کاهش چشمگیری داشته باشد، زیرا متوسط نرخ تورم جهانی ۵ تا ۶ درصد است. سلطانی این را هم گفت که اگر غیر کارشناسی در این فضا عمل کنیم و نسخه‌های عملیاتی نداشته باشیم کشور ما با برداشته شدن تحریم‌ها به بهشت واردات تبدیل می‌شود. اقتصاد مقاومتی پس از تحریم برای تقویت اقتصاد کشور مفید است وی درباره تاثیر اجرای سیاست‌های اقتصاد مقاومتی در شرایط پس از تحریم نیز گفت: این نسخه الزاماً سیاست‌هایی نیست که فقط در زمان تحریم مورد استفاده

بهره‌وری را افزایش داد و فسادهای احتمالی و رانت‌های گسترده به دلیل دولتی بودن اقتصاد را حذف کرد یادمان باشد که اقتصاد ایران از سال ۱۳۸۴ وارد دوره ناکامیابی و بدتر شدن شاخص‌ها حرکت کرد که در آن سال‌ها هنوز رژیم تحریم‌ها تشدید نشده بود و بیشترین ناکارآمدی از سوی سیاست‌های دولتی بود. آنچه می‌توان به طور قطعی درباره آن داوری کرد این است که پس از لغو تحریم‌ها و عادی شدن شرایط اقتصاد ایران و مناسبات بهبود یافته با اقتصادهای قدرتمند، سرعت سرمایه‌گذاری در بخش‌های مختلف اقتصاد ایران شاهد رشد قابل‌اعتنایی خواهد بود. یکی از پیامدهای احتمالی نگران‌کننده پس از لغو تحریم این است که واردات کالاها با شتاب بالا افزایش یافته و کار بر تولید داخلی سخت شده و منابع ارزی با هجوم مواجه شوند. دقت در تخصیص منابع ارزی و مواظبت از ذخایر ارزی با هدف بهره‌وری بیشتر و همچنین افزایش قدرت خرید شهروندان از اقدام‌هایی است که باید صورت پذیرد.

عضو کمیسیون صنعت و معدن: دلارها صرف واردات نشود

بیاتیان گفت: مسوولان دولتی با برنامه‌ریزی باید به سمتی حرکت کنند که پولهای آزاد شده پس از توافق هسته‌ای به بخش تولید تزریق شود و صرف واردات کالاهای لوکس یا غیر ضرور نشود. «در اقتصاد نباید این اصل را نادیده گرفت که پویایی در اقتصاد با وجود تحریم محدودتر می‌شود اما حالا که قرار است این محدودیت چندین ساله در اقتصاد، کاهش پیدا کند باید مراقب بود که این باز شدن فضا به واردات نینجامد.»

این جملات را محمد بیاتیان، عضو کمیسیون صنایع و معادن مجلس می‌گوید و اعتقاد دارد: هر تغییری در اقتصاد اثرات خاص خود را اعم از مثبت و منفی بر اقتصاد می‌گذارد. تحریم‌ها هم همین وضعیت را دارد با کاسته شدن از فشار تحریم‌ها، آن بخش از کالاهایی که امکان وارد کردن آنها محدود بود به راحتی می‌تواند وارد کشور شده و در برخی موارد زیر ساخت‌های لازم برای رشد و توسعه وجود ندارد که باید در کشور

سعید لیلایز

پدرام سلطانی

اسحاق جهانگیری

ایجاد شود. پس از آنکه زیرساخت‌ها آماده پذیرش سرمایه‌گذار جدید شد بهترین اتفاق در صنایع فولاد، مس، خودرو، نفت و پتروشیمی خواهد افتاد و این بخش‌ها از رف تحریم‌ها بیشترین تاثیر مثبت را می‌پذیرند. بیاتیان تصریح کرد: آن‌گونه که صنعتگران عنوان می‌کنند مهم‌ترین مشکل بخش صنعت کمبود نقدینگی است که سبب شده برخی صنایع با انحصار گرای مواجه شده و امکان رشد صنعتگران متوسط و ضعیف از بین برود. این نماینده مجلس خاطر نشان کرد: نخستین انتظاری که از رفع تحریم‌ها وجود دارد این است که انحصار گرای در بخش‌های مختلف از بین برود و همه گروه‌ها بتوانند به راحتی در فضای تولید و صنعت فعالیت کنند. مساله دیگری که بیاتیان به آن انتقاد کرد واسطه‌گری و دلالی در اقتصاد است که می‌تواند اقتصاد را از فضای سالم به سمت رانت و فساد پیش ببرد از این رو باید با باز شدن فضا برای فعالیت‌های اقتصادی نظارت هم بیشتر شده و سرمایه‌گذاران با اطمینان به فضای اقتصادی کشور ورود کنند.

بیاتیان به احتمال افزایش واردات به جای تولید پس از برداشته شدن تحریم‌ها اشاره کرد و گفت: مسوولان دولتی با برنامه‌ریزی باید به سمتی حرکت کنند که پولهای آزاد شده پس از توافق هسته‌ای به بخش تولید تزریق شود و صرف واردات کالاهای لوکس یا غیر ضرور و کالاهایی که امکان تولید آنها در داخل وجود دارد نشود. وی تصریح کرد: با ورود سرمایه‌گذاران خارجی به پروژه‌های داخلی امکان فضای رقابتی شده و سرمایه‌گذاران داخلی با مشارکت با سرمایه‌گذاران خارجی می‌توانند صناعی چون پتروشیمی و فولاد و معادن را متحول کنند عضو کمیسیون صنایع و معادن مجلس یادآوری کرد: آثاری که امروز در اقتصاد مشاهده می‌کنیم به دلیل تاثیر روانی اخبار است و موقتی خواهد بود و برداشته شدن تحریم‌ها و تاثیر آن بر اقتصاد زمان بر خواهد بود.

وی معتقد است تحریم‌ها حتما بر صنایع و معادن و تولید اثر داشته اما تا زمانی که فضای کسب و کار مساعد نشده و موانع پیش روی آن برداشته نشود و مدیریت درستی بر منابع صورت نگیرد نمی‌توان امیدوار بود که تغییر اساسی شاهد باشیم.

قرار گیرد بلکه اگر بتوانیم بنیان اقتصاد را از درون تقویت کنیم و در عین حال با دنیا تعامل بیشتری داشته باشیم کارآمدی این نسخه بیشتر خواهد شد نه آنکه به سمت اقتصاد افسار گسیخته برویم. عضو هیات نمایندگان اتاق بازرگانی تهران بر این نکته تاکید کرد که باید رقابت‌پذیری اقتصاد را افزایش داده و رانت‌ها و امتیازات ویژه را برای نگاه‌های شبه دولتی یا دولتی حذف کرد.

سعید لیلایز: نگران رشد شتابان واردات هستیم

برخی ناظران معتقدند لغو ناگهانی و یک باره همه انواع تحریم‌ها که از سوی آمریکا، اروپا، سازمان ملل متحد و برخی کشورهای اعمال شده است شاید ممکن نباشد. اما با فرض اینکه این اتفاق بیفتد و به صورت بی‌سابقه‌ای ارزهای ایران از محدودیت خارج و از اختیار بانک مرکزی قرار گیرد، هیچ اقتصاددان دلسوز و منصفی توصیه نمی‌کند که ارزهای در اختیار ایران به صورت غیر برنامه‌ریزی شده به اقتصاد ایران سرازیر شود. البته با توجه به شناختی که از دولت یازدهم داریم چنین رفتاری هرگز اتفاق نمی‌افتد و دولت توجه کافی دارد، توافق لوزان تا همین امروز فشار سنگینی بر دولت یازدهم وارد کرده است زیرا نوعی هیجان‌زدگی و دامن‌زدن به انتظارات دیده می‌شود که باید برای تعدیل آن فکر شود. برخی دیدگاه‌ها وجود دارد که می‌گوید لغو تدریجی انواع تحریم‌ها شاید به غیر قابل کنترل شدن متغیرهای مهم اقتصادی موثر مثل رشد شدید واردات یا تزریق نقدینگی شدید منجر شده و تولید داخل در معرض تهدیدهای تازه قرار گیرد. از طرف دیگر توجه داشته باشیم که لغو تدریجی یا یکجای تحریم‌ها شاید به لحاظ سیاسی تفاوت‌هایی داشته باشد اما به لحاظ اقتصادی تفاوت چشمگیری ندارد و مهم این است که رژیم تحریم‌ها فروپاشی را تجربه کند که این اتفاق می‌افتد. لغو تدریجی یا ناگهانی و یکباره تحریم‌های غرب علیه ایران دست کم روی رشد اقتصادی ۲ تا ۳ درصدی سال ۱۳۹۴ تاثیر شگفت نخواهد داشت. شهروندان و فعالان اقتصادی باید توجه داشته باشند که برای دستیابی به اقتصاد نیرومند و متعادل باید کار کرد و

که منجر به نوعی امیدواری برای رسیدن به توافق جامع میان ایران و گروه کشورهای ۵+۱ شد به پیامدهای این توافق در بخش‌های گوناگون اشاره کرد. حرف مهم و اساسی او اما این بود: «ما هر وقت وضعیت خوب شده، یک دفعه به گرداب واردات افتاده‌ایم. بنابراین، شرایط پس از توافق نباید به این معنی باشد که ظرفیت‌های داخلی را فراموش کرده و دستپاچه به سوی واردات برویم. بنابراین مراقب باشیم دوباره دلارهایی که نصیب ایران می‌شود را برای واردات سنگ قبر اختصاص ندهیم.»

پدرام سلطانی: پس از لغو تحریم بهشت واردات نشود

عضو هیات ریسه‌اتاق بازرگانی ایران با تاکید بر اینکه باید مراقب بود کشور پس از لغو تحریم بهشت واردات نشود، گفت: به جای جذب سرمایه‌گذار خارجی بنگاه‌های تولیدی باید به دنبال مشارکت با سرمایه‌گذاران خارجی باشند. پدرام سلطانی درباره تاثیر موج مثبت توافقات ایران و ۵+۱ بر اقتصاد کشور این‌گونه توضیح داد که باید یک اصل را بپذیریم که یک اقتصاد بدون تحریم قطعا پویایی و پایداری بیشتری نسبت به اقتصاد بسته دارد چرا که تحریم محل رشد اقتصادی کشور بوده و فزاینده هزینه‌هاست. منافع ملی همواره برای برخی بخش‌های اقتصاد ضرر هم به دنبال دارد وی با تاکید بر اینکه هر تغییری در اقتصاد تبعات مثبت و منفی خاص خود را دارد، خاطر نشان کرد: به جهت تنوع در بخش‌های اقتصادی ممکن است با تغییراتی که به نفع کل نظام است، برخی بخش‌ها متضرر شود بطور مثال به واسطه تحریم ورود برخی کالاهای به کشور محدود یا غیر ممکن بود که آن کالا در داخل تولید می‌شود یا از مجاری غیر قانونی وارد می‌شود که با برداشته شدن تحریم این دو دسته ممکن است در تنگنا قرار گیرند.

عضو هیات نمایندگان اتاق بازرگانی تهران به این نکته اشاره کرد که اقتصاد ما در چند سال اخیر به نوعی در انزوا قرار گرفته و به همین دلیل از برخی جوانب برای ارتباط سریع با دنیا آمادگی ندارد و باید از اکنون به فکر ایجاد زیرساخت‌های لازم برای رشد و توسعه اقتصادی کشور باشیم. برای مشارکت با سرمایه‌گذار خارجی باید پیش‌دستی

معاون وزیر کشاورزی اعلام کرد

کاهش ۳۲ درصدی تراز بازرگانی کشاورزی

درد. معاون برنامه‌ریزی اقتصادی وزیر جهاد کشاورزی گفت: براساس برآوردهای صورت گرفته در سال جاری حدود ۱۱ میلیون تن گندم تولید خواهد شد که پیش‌بینی می‌شود از این میزان هشت میلیون تن تولید کشاورزان به دولت فروخته شود. بخشنده ادامه داد: با توجه به نیاز مصرفی حدود ۹ میلیون تنی کشور به گندم، در سال جاری به حدود ۱/۵ تا ۲/۵ میلیون تن به واردات گندم نیاز داریم که در این صورت می‌توان گفت میزان واردات و وابستگی کشور به این محصول به حدود ۵۰ درصد کاهش یافته است. وی تصریح کرد: با توجه به تأکیدات دولت مبنی بر کافی بودن ذخایر استراتژیک به ویژه گندم در حال حاضر ذخایر کشور برای هفت ماه آینده امسال کفایت می‌کند و در واقع کشور سال ۹۳ را با این ذخایر به اتمام رساند و به سال جدید وارد شد. معاون برنامه‌ریزی اقتصادی وزیر جهاد کشاورزی درباره طرح هشت میلیارد دلاری احیای دشت‌های ۵۵۰ هزار هکتاری ایلام و خوزستان یا همان طرح مقام معظم رهبری اظهار کرد: در این طرح اعتبار هشت میلیارد دلاری اختصاص یافته برای چهار سال پیش‌بینی شده است که حدود پنج میلیارد دلار آن به وزارت نیرو به عنوان متولی شبکه‌های اصلی آبیاری و زهکشی و ساماندهی سدهای کشور اختصاص می‌یابد و مابقی آن در اختیار وزارت جهاد

معاون وزیر جهاد کشاورزی از کاهش ۵۰ درصدی وابستگی به واردات گندم خبر داد و گفت: تراز بازرگانی بخش کشاورزی در سال گذشته با کاهش ۳۲ درصدی به حدود منفی ۵/۵ میلیارد دلار رسید. عبدالمهدی بخشنده در نشست خبری اظهار کرد: تاکنون ۸۲۶ میلیون دلار برای مهار آب‌های مرزی اختصاص یافته که پس از تبدیل به ریال، حدود هزار میلیارد تومان برای تکمیل پروژه‌های سدسازی و اجرای شبکه‌های اصلی آبیاری در اختیار وزارت جهاد کشاورزی قرار گرفته است. به گفته وی ۱۷۰ هزار هکتار از اراضی کشاورزی در سال گذشته تحت پوشش آبیاری نوین قرار گرفته‌اند. بخشنده اظهار کرد: امسال نیز با تأمین منابع ۲۰۰ هزار هکتار دیگر از اراضی کشاورزی تحت پوشش آبیاری شبکه‌های نوین قرار خواهند گرفت.

معاون وزیر جهاد کشاورزی یکی از راهبردهای وزارت جهاد کشاورزی در برنامه ششم را توسعه صنایع تبدیلی و پرهیز از خام‌فروشی عنوان کرد و گفت: تاکنون ۲۰ درصد از منابع اختصاص یافته به بخش کشاورزی از محل صندوق توسعه ملی برای توسعه کشت گلخانه‌ای اختصاص یافته است. بخشنده گفت: تراز بازرگانی بخش کشاورزی که در سال ۱۳۹۲ منفی ۸ میلیارد دلار بود، در سال گذشته به حدود ۵/۵ میلیارد دلار کاهش یافت که نشان می‌دهد ارزش واردات محصولات کشاورزی کاهش و ارزش صادرات این محصولات افزایش یافته است. وی افزود: در سال گذشته حدود ۱۲ میلیارد دلار واردات صورت گرفت که نسبت به واردات ۱۳/۲ میلیارد دلاری در سال ۱۳۹۲ کاهش ۹ درصدی دارد.

معاون وزیر جهاد کشاورزی گفت: در سال گذشته حدود ۶/۶ میلیارد دلار محصولات کشاورزی صادر شده که نسبت به سال ماقبلش ۲۷ درصد افزایش

افخمی‌راد خبر داد
تعرفه‌های واردات
در سال ۹۴ ابلاغ شد

رییس سازمان توسعه تجارت از لازم‌الاجرا شدن مصوبه کاهش طبقات تعرفه‌های با ابلاغ به گمرک‌های سراسر کشور خبر داد و اعلام کرد: با تصویب هیات وزیران، طبقات تعرفه‌ای در سال جاری از ۱۴ به ۱۰ طبقه کاهش یافته و این مصوبه از ابتدای امسال با ابلاغ به تمامی گمرک‌های سراسر کشور لازم‌الاجرا شده است. ولی‌الله افخمی‌راد - معاون وزیر صنعت، معدن و تجارت - با بیان اینکه مجموع حقوق گمرکی و سود بازرگانی ۱۰۶۴ ریالی تعرفه با حذف، ایجاد و اصلاح همراه بوده است، تصریح کرد: مصوبه کاهش طبقات تعرفه‌ای در روز ۲۷ اسفندماه پارسل به تصویب هیات وزیران رسید و از نخستین روزهای سال جاری در اختیار گمرک‌های کشور قرار گرفته و اعمال خواهد شد. طبق اعلام سازمان توسعه تجارت، افخمی‌راد در تشریح این تصمیم گفت: کمترین طبقه تعرفه‌ای چهار درصد است که از کلیه کالاهای وارداتی دریافت می‌شود و بالاترین میزان تعرفه دریافتی نیز ۷۵ درصد است و بین این دو طبقه، هشت طبقه دیگر با تعرفه‌های ۰.۷، ۱.۰، ۱.۵، ۲.۰، ۲.۶، ۳.۲، ۴.۰ و ۵.۵ درصد قرار دارند. معاون وزیر صنعت، معدن و تجارت ادامه داد: در سال جاری حدود ۲۴۰ تعرفه افزایش پیدا کرده و بیش از ۱۲۰ تعرفه نیز کاهش یافته است. میانگین تعرفه‌های کشور در بخش کشاورزی و صنعت نیز از یک کاهش ۰/۸ درصدی برخوردار بوده است. وی با تأکید بر ممنوعیت ثبت سفارش و واردات خودروهای بالای ۲۵۰۰ سی. سی. تصریح کرد: طبق مصوبه پیشین هیات دولت ثبت سفارش و واردات خودروهای بالای ۲۵۰۰ سی. سی. ممنوع بوده و این مصوبه در سال ۹۴ نیز اجرائی می‌شود. ضمن اینکه ثبت سفارش و ورود کالاهای گروه ۱۰ نیز با ارز متقاضی انجام شده و میزان سود بازرگانی کالاهای یاد شده نیز دو برابر است. افخمی‌راد با اشاره به تأثیر کاهش تعرفه‌ها در میزان قاچاق در کشور یادآور شد: یکی از روش‌های مبارزه با قاچاق، تسهیل تجارت است. قاچاق وقتی کاهش می‌یابد که راه ورود قانونی کالا به کشور بسیار سخت، پیچیده و پرهزینه باشد. در این صورت واردکنندگان بیشتر به سمت راه‌های غیرمجاز هدایت می‌شوند؛ بنابراین هرچه تعداد طبقات کمتر شود، راه کسب و کار تسهیل می‌شود و امکان تخلف نیز به میزان چشمگیری کاهش خواهد یافت. وی ادامه داد: با حذف موارد غیرضروری از نظام تعرفه‌های کشور درصد هسته‌ای فضای تجاری را ساده‌سازی کنیم و در این راستا بسیاری از زیرنویس‌های تعرفه‌ای حذف شده، یکسان‌سازی‌های لازم صورت پذیرفته و روند نزولی‌ای را در نظام تعرفه‌ها شاهد هستیم. رییس سازمان توسعه تجارت در ادامه با بیان اینکه همواره در ارتباط با تعرفه‌ها بحث حمایت از تولید داخل مطرح بوده است، تأکید کرد: در ارتباط با بحث تعرفه‌ها باید ترتیبی اتخاذ شود که از تولید داخل حمایت منطقی، معقول و زمان‌داری صورت پذیرد. برای حمایت از تولید، لازم نیست که سالیان دراز با دیوار تعرفه از آن حمایت کنیم، بلکه باید هر صنعت بعد از مدتی از حمایت تعرفه‌ای رها نشود تا در فضای رقابتی رشد کند. افخمی‌راد در پایان اظهار امیدواری کرد که سال ۱۳۹۵ طبقات تعرفه‌ای به هشت طبقه کاهش یابد و سال ۱۳۹۶ نیز طبق برنامه‌های صورت گرفته تنها شش طبقه تعرفه‌ای را شاهد باشیم.

کشاورزی قرار می‌گیرد. بخشنده با بیان اینکه هزینه کرد اعتبار تخصیص یافته به گونه‌ای است که ارز مورد نظر از طریق واردات کالاها و محصولات اساسی مورد نیاز بخش کشاورزی به ریال تبدیل و در این طرح هزینه می‌شود، افزود: در مهر ماه سال گذشته شیونامه چگونگی تبدیل دلار پیش‌بینی شده برای این طرح به ریال و هزینه در طرح احیای دشت‌های ایلام و خوزستان به وزارت جهاد کشاورزی ابلاغ شد و وزارت جهاد کشاورزی تا تاریخ بیست و دوم فروردین ماه امسال توانست ۸۲۶ میلیون دلار اعتبار از این طریق جذب و در طرح مقام معظم رهبری هزینه کند. وی ادامه داد: در این طرح برخی منتقدین معتقدند که رانت برای برخی از شرکت‌های دولتی زیر نظر وزارت جهاد کشاورزی به وجود آمده است اما شرکت‌های دولتی از جمله شرکت بازرگانی دولتی ایران، شرکت پشتیبانی امور دام، شرکت نهاده‌های دامی، شرکت خدمات حمایتی کشاورزی و شرکت تحقیقات آب و انرژی که برای واردات محصولات کشاورزی به تأمین اعتبار این طرح از طریق تبدیل ارز به پول ملی انتخاب شده‌اند به این دلیل است که وزارت جهاد کشاورزی می‌تواند به صورت کامل بر آنها نظارت کند و بدون هیچ دخل و تصرفی اعتبار مورد نیاز مصوب را در اجرای طرح هزینه کند. معاون برنامه‌ریزی اقتصادی وزیر جهاد کشاورزی عنوان کرد: البته دو شرکتی که مورد انتقاد برخی کارشناسان صورت گرفته بود به عنوان مثال در واردات ذرت تنها سه درصد از سهم بازار وارداتی را به خود اختصاص دادند که این میزان سهم رانت محسوب نمی‌شود یا اینکه از مجموع بیش از ۱۲ میلیون تن نهاده دامی مورد نیاز وارداتی به کشور تنها ۱۰ درصد آن سهم شرکت‌های دولتی بوده و ۹۰ درصد آن توسط بخش خصوصی به کشور وارد می‌شود.

معاون وزیر کشاورزی به ایسنا خبر داد

ادامه ممنوعیت واردات برنج و شکر

معاون وزیر جهاد کشاورزی از بی‌نیازی کشور نسبت به واردات برنج و شکر تا اطلاع ثانوی خبر داد و گفت: با توجه به اشباع بودن بازار از این دو محصول، نیاز به واردات نداریم و تا زمانی که مطمئن نشویم ورود موقت شکر، بازار این محصول را برهم نمی‌زند مجوزی برای آن نمی‌دهیم. عباس کشاورز در گفت‌وگو با ایسنا، اظهار کرد: بازار شکر از محصول تولید شده و وارداتی سال قبل همچنان اشباع است و هیچ نیازی به واردات آن تا اطلاع ثانوی نداریم. وی با بیان این که طی سه ماهه پایانی سال گذشته تاکنون هیچ مجوزی برای واردات و شکر صادر نشده است، افزود: ایستادگی وزارت جهاد کشاورزی برای ممانعت از واردات شکر در راستای حمایت از تولید داخلی و ایجاد تعادل در بازار این محصول بوده است.

معاون زراعت وزیر جهاد کشاورزی تصریح کرد: تاکنون هیچ مجوزی برای ورود موقت شکر صادر نشده و تا زمانی که مطمئن نشویم این واردات موقت تعادل بازار داخلی شکر را برهم نمی‌زند و به بازار نشت پیدا نمی‌کند حتی مجوز ورود موقت یک کیلوگرم شکر را هم نمی‌دهیم.

برنج هم تا اطلاع ثانوی وارد نمی‌شود

کشاورز اظهار کرد: در حال حاضر با توجه به تولید حدود یک میلیون و ۸۵۰ هزار تنی برنج در سال گذشته و واردات آن بازار این محصول اشباع است و فعلاً نیازی به واردات آن نداریم. وی با بیان این که با توجه به قرار داشتن در ابتدای فصل نشاء کاری و کشت برنج نمی‌توان برآورد دقیقی نسبت به تولید این محصول نسبت به سال جاری ارائه داد، تأکید کرد: وزارت جهاد کشاورزی در راستای حمایت از تولید و تنظیم بازار داخلی هر زمان که کشور نیاز داشته باشد مجوز واردات برنج را صادر می‌کند.

عباس کشاورز

کشاورزی کشور دچار ناپایداری شده است

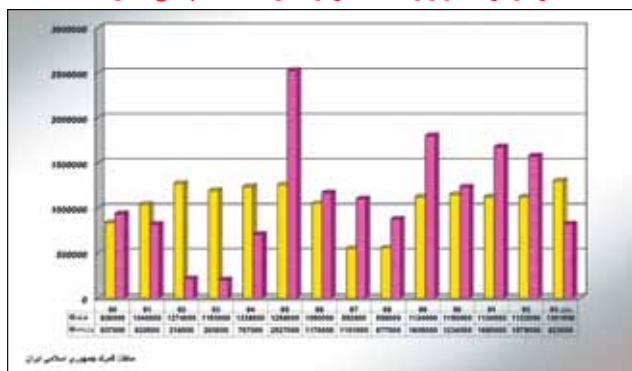
عباس کشاورز که برای بازدید از مزارع کلزا و کشتزارهای دیم به کرمانشاه سفر کرده در دیدار با استاندار کرمانشاه به تشریح برنامه‌های این وزارتخانه پرداخت و گفت: برنامه‌هایی که دولت در راستای اقتصاد مقاومتی تدوین کرده دارای چند اصل اساسی است که امیدواریم با تلاش صورت گرفته عملی شوند. وی با اشاره به این موضوع که کشاورزی کشور دچار ناپایداری شده است، عنوان کرد: در این وضعیت مجبور شدیم الگوی کشت عملیاتی را انجام دهیم که در این الگو کشت محصولاتی همچون کلزا از نظر پایداری دارای اهمیت بسیاری است. کشاورز دومین سیاست این وزارتخانه را فراهم کردن عرصه برای ورود تکنولوژی روز دنیا به کشور عنوان کرد و گفت: طی سال‌های گذشته زمینه ورود تکنولوژی مدرن محدود شده بود که ضرورت برداشته شدن این موانع کاملاً حس می‌شود. وی موضوع آب را سومین اصل مورد توجه وزارتخانه جهاد کشاورزی قلمداد کرد و گفت: با توجه به بحران جدی که در زمینه منابع آبی کشور به وجود آمده، تهییدات متعددی برای مدیریت این وضعیت اندیشیده شده و پروژه‌هایی نیز تعریف شده که به زودی به اجرا درمی‌آیند. معاون امور زراعت وزارت جهاد کشاورزی در ادامه به تشریح مزایای کشت کلزا در کشور پرداخت و افزود: کلزا یک محصول کاملاً اقتصادی است که در صورت معرفی صحیح می‌تواند جایگاه خوبی در میان کشاورزان به دست آورد. کشاورز ادامه داد: کلزا بالای ۴۰ درصد روغن دارد و روغن آن از تمامی روغن‌ها به استثنای کنجد و کتان بهتر است. همچنین حاصلخیز کننده و پایدارکننده خاک است و هر محصولی که پس از آن کشت شود تا ۲۲ درصد افزایش تولید خواهد داشت. وی افزود: با توجه به این مزیت‌ها از مهندسان فرانسوی دعوت کرده‌ایم تا برای ترویج کشت کلزا به ایران بیایند و از پاییز سال گذشته نیز مزارع متعددی در سطح کشور واز جمله کرمانشاه، با نظارت مهندسان فرانسوی زیر کشت این محصول رفته است.

ستون‌های خالی و شجاعت یک مقام مسوول

نمودار تولید و واردات شکر از سال ۱۳۸۰ تا پایان سال ۱۳۹۳

هم ۶۰۶ هزار تن شکر وارد شده است. حذف واردات شکر نتیجه تصمیم دلسوزانه مقام عالی وزارت جهاد کشاورزی و برخی از معاونان و مدیران کل بود که به رغم فشارهای قابل توجه، حاضر به دادن مجوز واردات نشدند و هیچ اتفاقی هم نیفتاده است. نمودار حاضر در این صفحه نشان می‌دهد خوشبختانه برای نخستین بار از ۱۳۸۵ تا پایان سال ۱۳۹۳ میزان تولید داخل از واردات جلو زده است و این را باید به فال نیک گرفت. آمار ارایه شده در جدول شماره ۲ نشان می‌دهد ارزش واردات شکر در ۱۰ سال منتهی به سال ۱۳۹۳ از ۶ میلیارد دلار فراتر رفته است. یعنی ایرانیان در این ۱۰ سال شاهد خروج متوسط سالانه ۶۰۰ میلیون دلار ارز برای واردات کالایی بودند که می‌شد به راحتی بخشی از آن را در داخل تولید کرد. در جدول شماره ۳ می‌بینیم که بخش خصوصی در سال ۱۳۹۳ کمی بیشتر از ۲ برابر دولت شکر وارد کرده است.

خوانندگان ارجمند نشریه شکر مدت قابل توجهی است که در هر شماره از این نشریه آمارهای چندگانه‌ای که توسط انجمن صنعتی کارخانه‌های قند و شکر تهیه می‌شود را مشاهده می‌کنند. یکی از این چندگانه‌های آماری «واردات شکر خام به صورت ماهیانه» است که از سال ۱۳۸۵ به بعد را شامل می‌شود که در همین صفحه نیز تحت عنوان جدول شماره یک آن را می‌بینید. دقت در ارقام این جدول نشان می‌دهد نخستین بار ارقام واردات ماه‌های دی، بهمن و اسفند که مربوط به سال ۱۳۹۳ است صفر است که به معنای قطع واردات شکر در زمستان پارسال است. جدول یک نشان می‌دهد در همه سال‌های ۱۳۸۵ تا زمستان امسال هرگز حتی یک ماه هم واردات شکر قطع نشده است. در ماه‌های دی، بهمن و اسفندماه ۱۳۹۲ به ترتیب ۱۳۴، ۲۲۵ و ۱۲۷ هزار تن شکر وارد شده است. یعنی در فصل زمستان ۱۳۹۲ روی

جدول شماره ۱- واردات شکر خام بصورت ماهیانه از سال ۱۳۸۵ تا سال ۱۳۹۳

ردیف	سال	فروردین	اردیبهشت	خرداد	تیر	مرداد	شهریور	مهر	آبان	آذر	دی	بهمن	اسفند	جمع
۱	۱۳۸۵	۱۵۴	۹۴	۱۱۱	۲۰۵	۳۰۷	۱۹۲	۱۸۷	۲۲۳	۱۹۴	۲۹۸	۲۴۰	۲۷۶	۲۴۸۱
	جمع هر ماه + ماه‌های قبل	۱۵۴	۲۴۸	۳۵۹	۵۶۴	۸۷۱	۱۰۶۳	۱۲۵۰	۱۴۷۳	۱۶۶۸	۱۹۶۵	۲۲۰۵	۲۴۸۱	۲۴۸۱
۲	۱۳۸۶	۲۳۶	۲۲۸	۱۱۲	۵۴	۱۱۱	۱۳۳	۶۱	۵۵	۶۵	۲۷	۵۰	۳۸	۱۱۷۰
	جمع هر ماه + ماه‌های قبل	۲۳۶	۴۶۴	۵۷۶	۶۳۰	۷۴۱	۸۷۴	۹۳۵	۹۹۰	۱۰۵۵	۱۰۸۲	۱۱۳۲	۱۱۷۰	۱۱۷۰
۳	۱۳۸۷	۲۸	۲۹	۸۸	۸۹	۱۴۹	۱۷۳	۲۴	۶۸	۶۵	۱۲۶	۱۶۹	۹۳	۱۱۰۱
	جمع هر ماه + ماه‌های قبل	۲۸	۵۷	۱۴۵	۲۳۴	۳۸۳	۵۵۶	۵۸۰	۶۴۸	۷۱۳	۸۳۹	۱۰۰۸	۱۱۰۸	۱۱۰۱
۴	۱۳۸۸	۱۱۹	۱۰۸	۵۷	۶۴	۴۲	۳۳	۹۴	۴۶	۴۵	۷۴	۱۲۲	۷۳	۸۷۷
	جمع هر ماه + ماه‌های قبل	۱۱۹	۲۲۷	۲۸۴	۳۴۸	۳۹۰	۴۲۳	۵۱۷	۵۶۳	۶۰۸	۶۸۲	۸۰۴	۸۷۷	۸۷۷
۵	۱۳۸۹	۶۹	۱۰۷	۱۳۲	۲۳۴	۳۱۲	۳۳۰	۱۶۱	۱۱۲	۸۰	۶۳	۷۳	۱۳۲	۱۸۰۵
	جمع هر ماه + ماه‌های قبل	۶۹	۱۷۶	۳۰۸	۵۴۲	۸۵۴	۱۱۸۴	۱۳۴۵	۱۴۵۷	۱۵۳۷	۱۶۰۰	۱۶۷۳	۱۸۰۵	۱۸۰۵
۶	۱۳۹۰	۰	۲۴	۱۲	۶۸	۳۰۱	۳۸۴	۳۱	۱۸	۱۷	۱۸۱	۱۴۲	۵۶	۱۲۳۴
	جمع هر ماه + ماه‌های قبل	۰	۲۴	۳۶	۱۰۴	۴۰۵	۷۸۹	۸۲۰	۸۳۸	۸۵۵	۱۰۳۶	۱۱۷۸	۱۲۳۴	۱۲۳۴
۷	۱۳۹۱	۵۰	۶۹	۱۲۱	۵۵	۱۵۴	۱۹۶	۱۹۰	۳۷	۲۲۸	۱۵۱	۳۰۷	۱۲۳	۱۶۸۱
	جمع هر ماه + ماه‌های قبل	۵۰	۱۱۹	۲۴۰	۲۹۵	۴۴۹	۶۴۵	۸۳۵	۸۷۲	۱۱۰۰	۱۲۵۱	۱۵۵۸	۱۶۸۱	۱۶۸۱
۸	۱۳۹۲	۸۸	۱۵	۸۸	۱۱۴	۶۱	۱۵۹	۲۰۷	۱۱۵	۱۴۶	۱۳۴	۲۲۵	۲۲۷	۱۵۷۹
	جمع هر ماه + ماه‌های قبل	۸۸	۱۰۳	۱۹۱	۳۰۵	۳۶۶	۵۲۵	۷۳۲	۸۴۷	۹۹۳	۱۱۲۷	۱۳۵۲	۱۵۷۹	۱۵۷۹
۹	۱۳۹۳	۱۶۵	۱۳۷	۲۱۱	۵۷	۴۰	۶۷	۴۷	۱۹	۸۰	۰	۰	۰	۸۲۳
	جمع هر ماه + ماه‌های قبل	۱۶۵	۳۰۲	۵۱۳	۵۷۰	۶۱۰	۶۷۷	۷۲۴	۷۴۳	۸۲۳	۸۲۳	۸۲۳	۸۲۳	۸۲۳

جدول شماره ۳- آمار واردات شکر از سال ۱۳۸۰ تا پایان بهمن سال ۱۳۹۳ به تفکیک واردات دولتی و خصوصی

سال	واردات بخش خصوصی	واردات بخش دولتی	جمع واردات
۱۳۸۰	۰	۹۳۷	۹۳۷
۱۳۸۱	۰	۸۲۰	۸۲۰
۱۳۸۲	۵۶	۱۶۰	۲۱۶
۱۳۸۳	۴۲	۱۶۱	۲۰۳
۱۳۸۴	۸۰	۶۲۷	۷۰۷
۱۳۸۵	۱۴۸۵	۱۰۴۲	۲۵۲۷
۱۳۸۶	۹۶۲	۲۰۸	۱۱۷۰
۱۳۸۷	۱۱۰۱	۰	۱۱۰۱
۱۳۸۸	۸۷۷	۰	۸۷۷
۱۳۸۹	۱۸۰۵	۰	۱۸۰۵
۱۳۹۰	۱۲۳۴	۰	۱۲۳۴
۱۳۹۱	۱۱۷۵	۵۰۵	۱۶۸۰
۱۳۹۲	۹۹۳	۵۸۷	۱۵۷۹
۱۳۹۳ (بهمن)	۵۶۲	۲۶۱	۸۲۳

مأخذ: گمرک جمهوری اسلامی ایران

جدول شماره ۲- واردات شکر از سال ۸۴ تا پایان سال ۹۲ به تفکیک خام و سفید

سال	سفيد (هزارتن)	بها (دلار)	خام (هزارتن)	بها (دلار)	جمع واردات (هزارتن)	بها جمع واردات (دلار)
۱۳۸۴	۷۸	۲۰,۱۲۴,۰۰۰	۶۲۹	۱۷۷,۲۵۶,۰۰۰	۷۰۷	۱۹۷,۳۸۰,۰۰۰
۱۳۸۵	۶۳۷	۲۹۱,۳۷۱,۹۱۰	۱,۸۹۰	۷۲۶,۱۸۲,۵۵۹	۲,۵۲۷	۱,۰۱۷,۴۵۴,۴۶۹
۱۳۸۶	۳۴۸	۱۳۳,۳۰۹,۳۴۴	۸۲۲	۲۷۴,۴۶۱,۳۶۷	۱۱۷۰	۴۰۷,۷۷۰,۷۱۰
۱۳۸۷	۱۰۳	۳۷,۲۱۳,۳۳۲	۹۹۸	۲۸۷,۸۰۰,۰۱۳	۱۱۰۱	۳۲۵,۰۱۳,۳۴۵
۱۳۸۸	۲۷	۸۸,۱۹۹,۰۶	۸۵۰	۳۱۵,۸۲۶,۱۱۴	۸۷۷	۳۲۴,۶۴۶,۰۲۰
۱۳۸۹	۰	۰	۱۸۰۵	۷۰,۴۵۲,۰۴۷	۱۸۰۵	۷۰,۴۵۲,۰۴۷
۱۳۹۰	۶	۳,۷۹۹,۵۱۰	۱۲۲۸	۷۵۲,۱۰۵,۳۳۴	۱۲۳۴	۷۵۵,۹۰۴,۸۴۴
۱۳۹۱	۰	۰	۱۶۸۰	۱,۰۷۳,۴۱۳,۶۰۸	۱۶۸۰	۱,۰۷۳,۴۱۳,۶۰۸
۱۳۹۲	۰	۰	۱۵۷۹	۸۳۲,۱۸۷,۹۵۸	۱۵۷۹	۸۳۲,۱۸۷,۹۵۸
۱۳۹۳	۰	۰	۸۲۳	۳۷۷,۴۷۰,۴۴۰	۸۲۳	۳۷۷,۴۷۰,۴۴۰
جمع	۱۱۹۹	۴۹۴,۵۳۸,۰۰۲	۱۲۳۰۴	۵۵۲,۳۳۳,۸۰۰	۱۳۵۰۳	۶,۰۱۴,۶۱۸,۰۱۰

مأخذ: گمرک جمهوری اسلامی ایران

ماهیانه شکر

انجمن صنعتی کارخانهای قند و شکر ایران

زیر نظر شورای نویسندگان

تلفن و نمابر:

۸۸۹۶۹۰۵۵-۸۸۹۶۹۹۰۳

نشانی: تهران- میدان دکتر فاطمی

خیابان شهید گمنام- شماره ۱۴